

Η Κουκουβίστα

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιωτών Παρνασσίδας «Η Αγία Τριάς»

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΩΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Διεύθυνση Γραφείου: Σωκράτους 79 - 81 Αθήνα 104 32, Τηλ. 5238158

Υπεύθυνο σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΧΡΟΝΟΣ 21ος - ΤΕΥΧΟΣ 99 - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1995

ΧΩΡΙΣ ΥΣΤΕΡΟΒΟΥΛΙΕΣ

Διαβαίνουν οι καιροί κι οι χρόνοι, γενιές η μία μετά την άλλη προτείνουν και παραδίνουν τη σκυτάλη της ζωής σ' αυτόν τον τόπο. Η ύλη κινείται διαρκώς κι αλλάζει μορφές εμφάνισης και έκφρασης δείχνοντάς μας την προσαρμοστικότητα της.

Εμείς οι άνθρωποι, μια μορφή εμφάνισης και έκφρασης της ύλης, ξεθαρεύοντας απλώσαμε το πόδι μας και το μυαλό μας πέρα από τον πλανήτη, που γεννηθήκαμε κι αρχίσαμε να μπουσουλάμε σ' αστρικό διάστημα και τους πλανήτες.

Κι ενώ απλώθηκαμε όλοι μας, άλλος λίγο, άλλος πολύ τόσο μακριά από την κατοικία μας, άγνωστα συναισθήματα μας κρατούν δεμένους

σαν τον αρχαίο θεό τον Ήφαιστο, τον γιό του Δία, επάνω στο βράχο του Καυκάσου και μας τιμωρούν για την ατομία μας.

Ο Ήφαιστος τόλμησε κι άδραξε τη φλόγα της μάθησης, τη φωτιά της γνώσης από το εργαστήριο των θεών του Ολύμπου και την έσπειρε κάτω στους σιδεράδες τους αμπελουργούς και τους αγρότες για να διαφεντέψουν κάποτε οι ίδιοι τη ζωή τους· να φτιάξουν καλύτερα τα σπίτια τους, το περιβάλλον τους, τα χωριά τους, τις πολιτείες τους και τη ζωή τους γενικότερα πιο άνετη.

Ως ένα βαθμό όλα πήγαν καλά κι ακόμα πάνε, αλλά από κει και πέρα ο κόσμος κουμπώθηκε μπροστά στους τυχοδιώκτες, σήκωσε το γιακά ως

Το σημερινό Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ" απευθύνει σ' όλους, όπου γης συγχωριανούς και φίλους τις θερμότερες ευχές του για τις γιορτές των Χριστουγέννων.

Επίσης εύχεται ολόψυχα να έρθει και να περάσουμε όλοι ειρηνικά, χαρούμενα κι ευτυχισμένα τον καινούργιο χρόνο, το 1996.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Την Κυριακή 14 Γενάρη 1996 και ώρα 9 π.μ. στο ξενοδοχείο STANLEY Πλατεία Καραϊσκάκη θα γίνει η εκλογοαπολογιστική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ".

Καλούνται όλοι ανεξαιρέτως οι συγχωριανοί και μέλη του Συλλόγου μας να πάρουν μέρος όχι μόνο ως ψηφοφόροι αλλά και ως υποψήφιοι.

«Μην αποφεύγετε τα κοινά, δεν είναι προνόμιο ή επιπδεισιότητα κανενός.

Όλοι μπορούν, αρκεί να θέλουν να εργασθούν για το καλό».

Ας διαλέξουμε τους καλύτερους κατά τη γνώμη μας.

τ' αυτιά, κατέβασε το σκούφο ως τα μάτια και κάθεται απ' αλάργα κι αγναντεύει με τα χέρια στις τσέπες «το τί κάνει ο ένας και τί ο άλλος».

Και κάνει κρίσεις κι επικρίσεις χωρίς να συμμετέχει στα κοινά, αδιάφορος αν κι αυτός ο ίδιος αποτελεί μέρος του συνόλου κι έχει ευθύνες κι υποχρεώσεις για την εξέλιξη αυτού του συνόλου, αυτού του κοινού.

Και αποτελεί σάρκα από τη σάρκα του, μέρος της κοινωνίας αυτής, την οποία αγναντεύει παθητικά κι αδιάφορα.

Χρειάζεται, απαιτείται όλοι να συμμετέχουμε στα κοινά, στην εξέλιξη, στην καθοδήγηση της κοινωνίας με τις γνώσεις, όσες κι όποιες έχει ο καθένας, με τις δυνατότητες, όσες διαθέτει ο καθένας, για να δείξει το πέρασμά του απ' αυτή τη μορφή που λέγεται άνθρωπος.

Ας πούμε όχι στο σονομπισμό, στην εγωπάθεια και στον εγωκεντρισμό.

Ο ναρκισσισμός έχει άσχημα αποτελέσματα.

Ξανοιχτείτε φίλοι, χωριανοί, πατριώτες, ορμάτε, πάρτε στα χέρια σας τη ζωή, την προκοπή.

Φτάνει η κακομοιριά, η κουτοπονηριά, ο ωχαδερφισμός.

Πάρτε παραδείγματα από άλλες κοινότητες που δενδροφυτεύουν ολόκληρες εκτάσεις με καστανιές, καρυδιές, κερασιές, βυσσινιές, αμπέλια.

Τελευταία ακούσαμε ότι οι γείτονές μας οι Ιταλοί εκτρέφουν αγριοπούλια, αγριοκούνελα, ζαρκάδια για κατευθυνόμενο κυνήγι.

Εμείς τί κάνουμε;

Για σκεφτείτε λιγάκι.

Κι αυτά που έχουμε τα εξοντώνουμε, τα καταστρέφουμε.

Λαθροκυνηγοί όλο το καλοκαίρι στην Κουκουβίστα κάνουν μεγάλο κατόρθωμα. Φάγανε δυο αγριογούρουνα κι ένα ζαρκάδι.

Και τί έγινε μ' αυτό; Θα ξαναβρούν να κάνουν

το ίδιο και του χρόνου;

ΟΧΙ, γιατί δεν θα υπάρχει τίποτα.

Στο Σύλλογό μας γιατί δεν παίρνουν ενεργό μέρος τόσοι άξιοι άνθρωποι;

Το θεωρούν περιπό ή παρακατιανή δουλειά την ενασχόληση με τα κοινά;

Το θεωρούν μεμπτό το ότι προσπαθούν άνθρωποι χωρίς περγαμνές και πανεπιστημιακά διπλώματα και απαξιούν να συνεργασθούν με ανθρώπους του δημοτικού ή του γυμνασίου;

Θα το κάνουμε όπως και στη Βουλή των Ελλήνων που μπαίνουν μονάχα οι δικηγόροι και οι πολιτικάντηδες;

Όχι, εδώ είναι οι Κουκουβιστιανοί, που όλοι μαζί σαν αδέρφια θα προσπαθήσουμε να ανεβάσουμε το Σύλλογό μας, την εφημερίδα μας και την αλληλοϋποστήριξή μας.

Ο Σύλλογός μας είναι ένας κρίκος που μας αδελοποιεί και δεν μας χωρίζει.

Ο Σύλλογος δεν έχει οικονομικές δυνατότητες για να φτιάχνει δρόμους και άλλα έργα υποδομής στο χωριό μας.

Δεν πρέπει να βλέπετε έτσι το Σύλλογο.

Συμπαρίσταται, όπως λέει το καταστατικό του, βοηθάει όσο μπορεί και όπως μπορεί με τα λίγα έσοδα που έχει.

Μας ενημερώνει το εκάστοτε Συμβούλιο με την εφημερίδα μας την "Κουκουβίστα" με βάση τις πληροφορίες που παίρνει.

Και πολλές φορές, αν γίνονται ορισμένα λάθη, δεν φταίει μόνο η συντακτική επιτροπή αλλά και οι υπόλοιποι, γιατί δεν στέλνουν ένα σημείωμα με τα στοιχεία που διαθέτουν, για κάποιον δικό τους που έφυγε, για τις επιτυχίες των παιδιών τους, τις χαρές ή τις λύπες τους.

Στις προσεχείς εκλογές πρέπει να συμμετάσχουν όσο γίνεται περισσότεροι.

"Κακό χωριό τα λίγα σπίτια..."

Το ημερολόγιό μας

Όπως κάθε χρόνο με την επιμέλεια της εκλεκτής συγχωριανής μας Ρούλας Δανιήλ ο Σύλλογός μας κυκλοφόρησε το ημερολόγιο του 1996.

Ελπίζοντας ότι θα μείνετε ικανοποιημένοι φροντίστε ώστε να το προμηθευτείτε έγκαιρα.

Υποβολή υποψηφιοτήτων

Το Δ.Σ. ανακοινώνει σε όσους επιθυμούν να είναι υποψήφιοι για το Δ.Σ. ή την Εξελεγκτική Επιτροπή ότι αιτήσεις υποψηφιοτήτων γίνονται δεκτές μέχρι τις 10-1-1996 στα γραφεία του Συλλόγου: Σωκράτους 79-81 - 6ος όρ. - γρ. 616.

Δραστηριότητες Συλλόγου 1994-1996

Το Δ. Σ. του Συλλόγου με την λήξη της θητείας του, αφού ευχαριστήσει όλους τους συγχωριανούς που συμπαραστάθηκαν στο έργο του, αισθάνεται την υποχρέωση να κάνει τον απολογισμό των δραστηριοτήτων του στη διάρκεια της θητείας του.

♦ Με την ανάληψη των καθηκόντων του και θέλοντας να συσπειρώσει όλους τους χωριανούς διοργάνωσε την Τετάρτη 9-2-1994 στις 6 μ.μ. στο κοσμικό κέντρο "ΚΑΣΤΕΛΛΟ" την κοπή της βασιλόπιτας.

♦ Την Τετάρτη 16-2-1994 συμμετείχε στην Γ.Σ. της Ομοσπονδίας Συλλόγων Β.Α. Παρνασσίδας, η οποία έγινε στην αίθουσα "Κωστής Παλαμάς" του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιωτών.

♦ Δείχνοντας την ευαισθησία του σε θέματα περιβάλλοντος ο Πρόεδρος του Συλλόγου **Νικ. Αυγερινός** συμμετείχε μαζί με τον Πρόεδρο του Συλλόγου Καλοσκοπιτών **Λαμίας** στην κοινή σύσκεψη που έγινε για το θέμα της καθαριότητας στο χωριό με πρωτοβουλία του Προέδρου της Κοινότητας **Γιώργου Αυγερινού**.

♦ Το Σάββατο 19-3-1994 διοργάνωσε με μεγάλη επιτυχία στο κοσμικό κέντρο "ΚΑΣΤΕΛΛΟ" τον ετήσιο χορό του Συλλόγου.

♦ Στα πλαίσια σύσφιξης των σχέσεων με τους Κουκουβιστιανούς που ζουν στη Λαμία και μετά από πρόσκληση του Δ.Σ. του Συλλόγου Λαμίας συμμετείχε αντιπροσωπεία του Δ.Σ. στον ετήσιο χορό του Συλλόγου που έγινε στο κέντρο διασκέδασης "Ο ΜΥΘΟΣ" στις 16-4-1994.

♦ Οργάνωσε την καθιερωμένη αρτοκλασία στο ξωκκλήσι της Αγίας Τριάδας στα πλαίσια του εορτασμού της προστάτιδας του Συλλόγου την Δευτέρα 20-6-1994.

♦ Την Παρασκευή 12-8-1994 στα πλαίσια των εκδηλώσεων στο χωριό οργάνωσε εξόρμηση καθαριότητας, στην οποία έλαβαν μέρος όλοι οι νέοι του χωριού.

♦ Συμμετείχε στην αιμοδοσία που οργάνωσε τον Αύγουστο του 1994 στο χωριό ο Σύλλογος Λαμίας "ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ".

♦ Αύγουστος 1994. Ομιλία της κ.Ιωάννας Μαρή.

♦ Το Σάββατο 13-8-1994 έλαβε μέρος στις εργασίες του 2ου Συνεδρίου που οργάνωσε η Ομοσπονδία Συλλόγων Β.Α. Παρνασσίδας στην πανέμορφη Κοινότητα του Αθανασίου Διάκου.

Αξίζει επίσης να αναφέρουμε:

♦ Την συμμετοχή και κατάθεση στεφάνου από τον Πρόεδρο **Νικ. Αυγερινό** στην επιμνημόσυνη δέηση υπέρ των εκτελεσθέντων πατριωτών στα Καστέλια.

♦ Την συμμετοχή και ομιλία του προέδρου **Νικ. Αυγερινού** στην επιμνημόσυνη δέηση που έγινε για τους πεσόντες στην Αγία Τριάδα.

♦ Επίσης ο υπεύθυνος δημοσίων σχέσεων **Κώστας Μουστάκας** συμμετείχε στην Φιλολογική βραδιά που οργάνωσε η Ομοσπονδία στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών στις 16-5-1994 με θέμα: "Δωρική τετράπολη".

Και πέρασε ένας χρόνος και φθάσαμε στην απολογιστική Γενική Συνέλευση, η οποία έγινε στις 15-1-1995

στο ξενοδοχείο STANLEY, όπου ανάμεσα στα άλλα ανακοινώθηκε από τον Πρόεδρο **Νικ. Αυγερινό** η αποστολή ημερολογίων του 1995 για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια και στους Κουκουβιστιανούς του Εξωτερικού.

♦ Αντιπροσωπεία αποτελούμενη από τον Πρόεδρο **Νικ. Αυγερινό**, τον υπεύθυνο Δημοσίων σχέσεων **Κώστα Μουστάκα** και τον ταμία του Αθλητικού ομίλου **Γιώργο Μώρη** παρέστη στην κοπή της βασιλόπιτας του αδελφού Συλλόγου της Λαμίας.

♦ Το Σάββατο 18-2-1995 οργάνωσε με επιτυχία για δεύτερη χρονιά τον χορό του Συλλόγου στο κέντρο διασκέδασης "Ο ΔΙΑΣ".

♦ Μετά από πρόσκληση του Δ.Σ. του Συλλόγου Λαμίας "ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ" ο Πρόεδρος του Συλλόγου, η Γεν. Γραμματέας και ο υπεύθυνος δημ. σχέσεων μετέβησαν στη Λαμία και συμμετείχαν στον ετήσιο χορό του Συλλόγου τους που έγινε το Σάββατο 18-3-1995 στο κέντρο διασκέδασης "Ο ΜΥΘΟΣ".

♦ Αξίζει επίσης να αναφέρουμε ότι στα πλαίσια ανάπτυξης φιλικών σχέσεων με Συλλόγους του Νομού Φωκίδας η ταμίας του Συλλόγου και ο υπεύθυνος δημ. σχέσεων παρέστησαν στα εγκαίνια των ιδιόκτητων γραφείων του Συλλόγου Ζοριανιτών Φωκίδας.

♦ Αντιπροσωπεία του Συλλόγου έλαβε μέρος στην ετήσια Γ. Σ. της Ομοσπονδίας Συλλόγων Β.Α. Παρνασσίδας στο Π. Κ.Ρ.

♦ Επίσης ο Πρόεδρος **Νικ. Αυγερινός** και ο υπεύθυνος δημ. σχέσεων **Κ. Μουστάκας** ξεναγήθηκαν από τον Αντ/δρο της Ομοσπονδίας **Κ. Τούμπα** στην έκθεση πορτραίτων πρωθυπουργών που έγινε στον δεύτερο όροφο του Π. Κ. Ρ.

♦ Επίσης οργάνωσε το καλοκαίρι και πιο συγκεκριμένα τον Αύγουστο του 1995 τις καθιερωμένες πολιτιστικές εκδηλώσεις, ήτοι:

Προβολή Καραγκιόζη σε συνεργασία με τον Σύλλογο Λαμίας στην πλατεία του χωριού την Κυριακή 13-8-1995.

Επίσης οργάνωσε το Σάββατο 12-8-1995 ομιλία του **Γιώργου Χασιακού** με θέμα: "ο Παπαντριάς ο Κουκουβιστιανός" και η γεν. γραμματέας του Συλλόγου **Αλεξάνδρα Τούμπα** ανέπτυξε το θέμα: "μηνύματα του χθες και του σήμερα".

Η εκδήλωση έκλεισε με την προβολή ολαίτης από τον εκλεκτό συγχωριανό μας **Δημήτρη Αλεξίου**.

♦ Μέλη του Συλλόγου έλαβαν μέρος στην αιμοδοσία που οργάνωσε ο Σύλλογος Λαμίας την Κυριακή 13-8-1995 στο Κοινοτικό κατάστημα.

♦ Πολύδροσο 19-8-1995.

Συμμετοχή στις εργασίες του 3ου Αναπτυξιακού Συνεδρίου της Ομοσπονδίας Συλλόγων Β.Α. Παρνασσίδας.

Τελειώνοντας να σας υπενθυμίσουμε την πρωτοβουλία του συλλόγου για να αποκτήσει επιτέλους ιδιόκτητα γραφεία ο Σύλλογος.

Καλή χρονιά σε όλους.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

♦ Σας γνωρίζουμε ότι στις 30-9-1995 ημέρα Σάββατο συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση το Κοινοτικό Συμβούλιο Καλοσκοπής, όπου αποφασίσθηκαν ομόφωνα τα εξής:

Θέμα 1ο. Αριθμός απόφασης 52/1995 περί καθορισμού νέων τελών άρδευσης για το οικον. έτος 1996.

Αποφασίσθηκε ομόφωνα για το οικονομικό έτος 1996 και για τα επόμενα έτη **πάγιο τέλος άρδευσης σε 2.000 δρχ.** από 1.500 δρχ που ήταν έως σήμερα.

Θέμα 2ο. Αριθμός απόφασης 53/1995 περί καθορισμού νέων τελών ύδρευσης για το οικονομικό έτος 1996.

Αποφασίσθηκε ομόφωνα και καθορίζεται για το οικ. έτος 1996 και για τα επόμενα έτη **τέλη ύδρευσης για κάθε οικογένεια 5.000 δρχ.** από 2.000 που ήταν έως σήμερα και για κάθε **νέα σύνδεση παροχής ύδρευσης** από 2.000 καθορίζεται σε **10.000 δρχ.**

Θέμα 3ο. Αριθμός απόφασης 54/1995 περί καθορισμού νέων τελών Κοινοτικού φωτισμού για το οικονομικό έτος 1996.

Αποφασίσθηκε ομόφωνα και καθορίσθηκε τέλος φωτισμού σε **60 δρχ. το τ.μ. επιφανείας** στεγασμένων χώρων από 35 δρχ. που ήταν έως σήμερα.

Θέμα 4ο. Αριθμός απόφασης 55/1995 περί καθορισμού νέων τελών ενταφής και εκταφής για το οικ. έτος 1996.

Αποφασίσθηκε ομόφωνα και καθορίσθηκε για το οικ. έτος 1996 και για τα επόμενα έτη **ειδικό τέλος ενταφής με το ποσό των 10.000 δρχ.** από 2.000 που ήταν έως σήμερα.

Καθορίσθηκε επίσης **ειδικό τέλος εκταφής** πέραν της πενταετίας για κάθε έτος με το ποσό των **10.000 δρχ.**

Γνωρίζουμε ότι τα παραπάνω τέλη καθορίσθηκαν λόγω του ότι η Κοινότητα δεν μπορούσε να ανταπεξέλθει στα έξοδα των παραπάνω υπηρεσιών άρδευσης, ύδρευσης, φωτισμού και νεκροταφείου.

Παρακαλούμε τους συγγενείς των αποθανόντων, όσοι έχουν κλείσει πενταετία, να γίνει η εκταφή τους εντός του έτους 1995.

♦ Στις 25-11-95 με την ομόφωνη απόφαση 62/95 του Κοινοτικού Συμβουλίου καταρτίστηκε το πρόγραμμα εκτελεστέων έργων για το 1996 ως εξής:

Συντήρηση εσ. δικτύου ύδρευσης	500.000
Συντήρηση εξ. δικτύου ύδρευσης	290.000
Συντήρηση μηχ/των αντλιοστασίου	500.000
Συντήρηση Κοινοτικών δρόμων	500.000
Κατασκευή κοιν. οδοποιίας	
Α' φάση Μώτσω - Μαλεβιτσάικα	2.360.000
Β' φάση Χαμηλίσια - Χασιακού	1.200.000
Κατασκευή δικτύου ύδρευσης	
θέση Δεξαμενής Τσουλαπρή	1.000.000
Διαμόρφωση χώρου στη θέση Λούτσα	
για περισυλλογή ομβρίων υδάτων	1.000.000
Συντήρηση τσιμενταυλάκων	350.000
Μεταφορά απορριμμάτων	500.000
Τοποθέτηση 4 στύλων ΔΕΗ	
(Κοιν. φωτισμού)	1.400.000
Συντήρηση Κοιν. καταστήματος	100.000
Γενικό σύνολο δαπανών	9.700.000

♦ Με την 59/25-11-1995 ομόφωνη απόφαση του Κοιν. Συμβουλίου:

1. Εξουσιοδοτείται ο Πρόεδρος να προειδοποιεί τον κάθε ενδιαφερόμενο δημότη που έχει κλείσει κοινοτικό δρόμο -χώρο να απελευθερώσει τον χώρο από μπάζα - υλικά που προέρχονται από οικοπέδα συνορευομένων με κοινοτικούς δρόμους-χώρους έτσι ώστε να δίνεται στον δημότη προθεσμία 20 ημερών να απελευθερώσει τον δρόμο.

2. Εξουσιοδοτείται ο Πρόεδρος, όταν παρέλθει η προθεσμία των 20 ημερών, ο δρόμος να καθαρίζεται από την Κοινότητα και κατόπιν **να χρεώνεται για τον παραβάτη στην Δ.Ο.Υ. Αμφισσας το ανάλογο ποσό για το καθάρισμα και επί πλέον πρόστιμο 10.0000 δρχ.**

*Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
Γιώργος Αυγερινός*

Κοινοτικά νέα

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας Γιώργος Αυγερινός προέβη σε δενδροφύτευση διαφόρων χώρων του χωριού.

Πιο συγκεκριμένα:

Δίπλα στο Ηρώο του Παπαντριά φυτεύτηκαν μουριές.

Στο χώρο της πλατείας φυτεύτηκαν πλατάνια, μουριές και έλατα.

Στο μνημείο του Σταυρού δυο έλατα και δυο μουριές.

Επίσης κλαδεύτηκαν όλες οι ακακίες πάνω από το αυλάκι από το Κεφαλόβρυσσ μέχρι την Κακοτράχη.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ "ΟΧΙ" ΣΤΟ Π.Κ.Ρ.

Την Κυριακή 22-10-1995 πραγματοποιήθηκε εκδήλωση για την επέτειο του ιστορικού "ΟΧΙ" στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών.

Η εκδήλωση άρχισε στις 10,30 π.μ. με επιμνημόσυνη δέηση και κατάθεση στεφάνων στο μνημείο του Τσολιά.

Το δεύτερο μέρος της εκδήλωσης άρχισε στις 11 π.μ. στην αίθουσα "Δελφοί" του Π.Κ.Ρ. με χαιρετισμό και τιμητική αναφορά στη μνήμη του εκλιπόντος Προέδρου του Π.Κ.Ρ. **Ιωάννου Παπακωνσταντίνου** από τον Α' αντιπρόεδρο συγγραφέα **Δημ. Σιατόπουλο**.

Κύριος ομιλητής της εκδήλωσης ήταν ο στρατηγός ε.α.

Δημήτριος Παραλίκας με θέμα "Το Αλβανικό μάθημα ελευθερίας".

Στη συνέχεια ο ηθοποιός του Εθνικού Θεάτρου Βασίλης Παπανίκας απέδωσε ποιητικά κείμενα.

Η εκδήλωση έκλεισε με μουσικό επετειακό πρόγραμμα που εκτέλεσε η χορωδία - αρμονία υπό την διεύθυνση του μαέστρου Χριστόφορου Ιωάννου.

Από τον Σύλλογο παρέστη ο υπεύθυνος δημ. σχέσεων **Κώστας Μουστάκας**, ο οποίος ευχαριστεί το Π.Κ.Ρ. για την τιμητική πρόσκληση.

Κώστας Μουστάκας

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Την Τετάρτη 4-10-1995 στις 6,30 το απόγευμα το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας συναντήθηκε με εκπροσώπους των Συλλόγων και κοινοτήτων που απαρτίζουν την Ομοσπονδία.

Σκοπός της συνάντησης ήταν η αξιολόγηση των εργασιών του 3ου Αναπτυξιακού Συνεδρίου που έγινε τον Αύγουστο στο Πολύδροσο.

Στην αρχή υπήρξε εισήγηση του Προέδρου της Ομοσπονδίας **Γιώργου Πουρνάρα**, ο οποίος παρουσίασε τα πορίσματα του Συνεδρίου κωδικοποιημένα κατά ενότητα.

Ακολούθησε τοποθέτηση πάνω σε κάθε μια ενότητα ξεχωριστά από τους συμμετέχοντες και αποφασίστηκε το τελικό κείμενο να τυπωθεί και να σταλεί σε κάθε ενδιαφερόμενο.

Ο κ. Γ. Πουρνάρας έθεσε προς συζήτηση και την οργάνωση του 4ου Συνεδρίου της Ομοσπονδίας το καλοκαίρι του 1996 σε μια από τις 19 Κοινότητες της Ομοσπονδίας.

Θέμα του προσεχούς συνεδρίου θα είναι "η τουριστική υποδομή και ανάπτυξη της Β.Α. Παρνασσίδας".

Ο τόπος διεξαγωγής του Συνεδρίου θα καθορισθεί από την Ομοσπονδία αργότερα με βάση τις υποψηφιότητες που θα υποβληθούν.

Εκτός από τα μέλη του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας παρέστησαν:

ο Πρόεδρος Κοινότητας Πολυδρόσου **Δημ. Τζιβάρης**,

ο πρόεδρος Κοινότητας Καστελίων **Θαν. Μιρμήρης**,

από την Αδελφότητα Αθανασίου Διάκου οι **Κ. Κόλλιας** και **Αθανασία Βανδώρου** και

από τον Σύλλογο Οινοχωρίου ο **Κ. Ρούλιας**.

Επίσης ο καθηγητής πανεπιστημίου και ένας από τους εισηγητές του Συνεδρίου ο κ. **Αδαμόπουλος**.

Από τον Σύλλογο παρέστη ο υπεύθυνος δημ. σχέσεων **Κώστας Μουστάκας** ως εκπρόσωπος του Προέδρου **Νικ. Αυγερινού**.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΩΚΙΔΑ

Όπως μας πληροφορεί το δελτίο τύπου που μας έστειλε η Νομαρχία Φωκίδας στις 14 και 15 Οκτωβρίου 1995 πραγματοποιήθηκε στους Δελφούς Συνέδριο με θέμα: "Ελλάδα - διεθνές Πολιτιστικό Κέντρο" που οργάνωσε ο Εκπαιδευτικός Όμιλος Ξυλή.

Το Συνέδριο υπό την αιγίδα της Νομαρχίας Φωκίδας παρακολούθησε ο Νομάρχης **Απ. Καραχάλιος**, ο οποίος χαιρετίζοντας το Συνέδριο τόνισε την αναγκαιότητα ανάπτυξης της Πολιτισμικής ταυτότητας της Ελλάδας και του αναμφισβήτητου συγκριτικού πλεονεκτήματος της πατρίδας μας που συμπυκνώνεται στις λέξεις:

"ΕΛΛΑΔΑ - ΚΟΙΤΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ".

Ετήσιο Συνέδριο Δήμων και Κοινοτήτων Ν. Φωκίδας

Το Σάββατο 11 Νοεμβρίου 1995 έγινε στην Αμφισσα το ετήσιο συνέδριο Δήμων και Κοινοτήτων του Νομού Φωκίδας.

Στο Συνέδριο που έγινε στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου Αμφισσας έλαβαν μέρος όλοι οι Δήμαρχοι και Πρόεδροι Κοινοτήτων του Ν. Φωκίδας καθώς και γειτονικών Νομών.

Από τον Σύλλογο παρέστη κατόπιν πρόσκλησης ο Πρόεδρος **Νικ. Αυγερινός**.

ΜΩΣΑΪΚΑ - ΜΑΡΜΑΡΑ ΜΟΝΩΣΕΙΣ ΤΑΡΑΤΣΩΝ

Ανδρέας Αναγνώστου
Δαγκλή 6 Πεύκη Τηλ: 8062510

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος,
στις 17 Δεκέμβρη 1995
θα γίνει στα Καστέλια
το ετήσιο μνημόσυνο
προς τιμή των εκτελεσθέντων
συμπατριωτών μας από τους Ιταλούς,
μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και
ο τότε Πρόεδρος της Κοινότητάς μας
Λουκάς Ν. Πριόβολος

"ΓΛΑΥΚΗ" Μονάδα Φροντίδας Φιλοξενίας υπερηλίκων ατόμων

Ιωάννης Κ. Τούμπας
Λ. Δημοκρατίας 118
Άγιοι Ανάργυροι
Τηλ: 2632890 - 094572660

Νικόλαος Α. Τζαμτζής
Δικηγόρος
Γραφείο: Θεμιστοκλέους 4 Ομόνοια
Τηλ: 3821914 FAX: 7242957
Οικία: Νεαπόλεως 109 Βύρωνας
Τηλ: 7654450

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ - ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ 3ου ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ Β.Α. ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ

Η Ομοσπονδία Συλλόγων ΒΑ Παρνασσίδας μας έστειλε τα πορίσματα - προτάσεις του 3ου Αναπτυξιακού Συνεδρίου της που έγινε στην Κοινότητα Πολυδρόσου στις 19 και 20 Αυγούστου 1995.

Όπως αναφέρεται και στο εισηγητικό σημείωμα "Η υλοποίηση των προτάσεων - πορισμάτων του Συνεδρίου απαιτεί την **συνεργασία όλων των Φορέων και παραγόντων της Β.Α. Παρνασσίδας** προκειμένου να περάσουμε σε έργα και αποφάσεις που θα δώσουν την επιθυμητή σύγχρονη κοινωνικοοικονομική ανάπτυξη στην περιοχή μας.

Μια περιοχή που στα περισσότερα χωριά της παρουσιάζει εκρηκτική πληθυσμιακή και παραγωγική κατάρρευση και στα υπόλοιπα αναπτυξιακή στασιμότητα.

Αξίζει να αναφέρουμε ότι η γεωγραφική περιοχή της Ομοσπονδίας αποτελεί εδαφική ενότητα 19 Κοινοτήτων που οριοθετούνται από τις οροσειρές **Παρνασσού, Γκιώνας, Βαρδουσίων, Οίτης και Καλιδρόμου** έκτασης 335 τ. χιλιομέτρων με το πεδί-

νό και ορεινό τμήμα της, ενωτικά, κοινωνικά, πολιτιστικά και οικονομικά στοιχεία αιώνων, κοινά σύγχρονα κοινωνικο-οικονομικά προβλήματα και κοινούς αναπτυξιακούς στόχους.

Όσον αφορά το χωριό μας στην ενότητα 8.1.1. περί επαρχιακής οδοποιίας αναφέρεται η **επαρχιακή οδός Καλοσκοπής - Οινοχωρίου**.

Στην ενότητα 8.1.2. τουριστική οδοποιία: **Καλοσκοπή - Μνήματα - Τριανταφυλλιά - Στρώμη**.

Στην ενότητα 8.1.4. κεντρικοί οδικοί άξονες: **Σιδ. Σταθμός Μπράλλου - Καστέλια - Οινοχώρι - Καλοσκοπή - Βρύζες - Στρώμη - Λιδωρίκι**.

Στην ενότητα 8.4. Η ελεγχόμενη κυνηγετική ζώνη αποτελεί μια θετικά αναπτυξιακή προσφορά στην ερημούμενη κοινωνικοοικονομικά ορεινή ζώνη.

Τέλος τονίζεται ότι η Ομοσπονδία είναι πρόθυμη και θα προσφέρει τις υπηρεσίες της για την πραγμάτωση των στόχων του Συνεδρίου σε συνεργασία με όλους τους κοινωνικούς εταίρους της περιοχής μας.

Η ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΤΕΧΝΙΚΗ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΟΔΟΜΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΗΣ Β.Α. ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ

Εισηγητής: Στέφανος Κόλλιας Αν. καθηγητής Ε.Μ.Πολυτεχνείου.

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η εισήγηση αυτή έχει σαν σημείο εκκίνησης τα συμπεράσματα και τις προτάσεις από πρόσφατες μελέτες για την ανάπτυξη της Β.Α. Παρνασσίδας.

Σαν τέτοιες αναφέρονται οι εξής:

ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ 1ου ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ Β.Α. ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ, Καλοσκοπή 7 Αυγ. 1993.

ΕΚΘΕΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΩΝ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΩΝ Β.Α. ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ, Ομοσπονδία Συλλόγων Β.Α. Παρνασσίδας 1995.

Τα βασικά συμπεράσματα των μελετών αυτών αφορούν τους τομείς που αναφέρονται στη συνέχεια:

Α' ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ 1ου ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Οι διαπιστώσεις και οι προτάσεις αφορούν τους επόμενους οκτώ τομείς:

- 1.1 Γεωργία-Κτηνοτροφία-Δασικές εκτάσεις
- 1.2 Βωξίτης-Βιοτεχνία-Οικοτεχνία-Υδατα
- 1.3 Ολοκλήρωση - βελτίωση οδικού δικτύου.
- 1.4 Εγκαταστάσεις Τουριστικού ενδιαφέροντος
- 1.5 Εκπαίδευση: Σχολές-Ινστιτούτα στη Φωκίδα
- 1.6 Διάσωση της Πολιτιστικής κληρονομιάς
- 1.7 Ίδρυση Κέντρου Υγείας - Αγροτικά ιατρεία
- 1.8 Τηλεπικοινωνίες

Β' ΕΚΘΕΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΩΝ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΩΝ Β.Α. ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ

Η έκθεση αυτή συνοψίζει αρχικά τις τοποθεσίες που παρουσιάζουν τουριστικό ή πολιτιστικό ενδιαφέρον στην περιοχή της Β.Α. Παρνασσίδας και αφορούν:

Α. Σπηλιές, πηγές, αρχαιολογικούς χώρους, φαράγγια, Εθνικό Δρυμό Παρνασσού.

Β. Χιονοδρομικό Κέντρο, ξενοδοχεία, ενοικιαζόμενα δωμάτια.

Γ. Μουσεία, πολιτιστικά Κέντρα.

Στη συνέχεια κάνει προτάσεις και αναφέρει τα εγκεκριμένα Αναπτυξιακά Προγράμματα (Δασικά, Δήμων, ΠΕΠ).

Τα προγράμματα αυτά στην μεγάλη πλειονότητά τους αφορούν έργα οδοποιίας, ύδρευσης, αποχέτευσης, κυνηγετικών περιοχών και κτιρίων, εκχιονισμών κ.λπ. Ένα μικρό μέρος τους αφορά έργα σχετικά με Τουρισμό, Πολιτισμό, Εκπαίδευση, Αγρ. Ιατρεία.

Η παρούσα εισήγηση δεν επικεντρώνεται σε θέματα και έργα που είναι ήδη φανερό ότι έχει επισημανθεί η σημασία τους και ήδη περιλαμβάνονται στα αναπτυξιακά προγράμματα που προτείνονται ή έχουν εγκριθεί για εκτέλεση, όπως συγχωροικονομικά έργα, έργα οδοποιίας, άρδευσης, ή υδροδότησης, δασικής προστασίας κ.λπ.

Κύριο στόχο έχει να παρουσιάσει τις σύγχρονες τεχνολογικές εξελίξεις που θα επηρεάσουν την ανάπτυξη της

περιοχής και την απαιτούμενη υποδομή για την παρακολούθηση των εξελίξεων αυτών.

II. ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΖΗΤΟΥΜΕΝΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Οι τεχνολογικές εξελίξεις που θα επηρεάσουν την ανάπτυξη της περιοχής αφορούν κύρια τους επόμενους τομείς:

1. ΨΗΦΙΑΚΕΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ - ΔΙΚΤΥΑ
2. ΤΗΛΕ - ΙΑΤΡΙΚΗ
3. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΑΠΟ ΑΠΟΣΤΑΣΗ
4. ΨΗΦΙΑΚΗ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ - ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ
5. ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΑΞΙΟΘΕΑΤΩΝ ΜΕ ΠΟΛΥΜΕΣΑ

Στη συνέχεια δίδεται μια συνοπτική περιγραφή των εξελίξεων αυτών.

A. ΨΗΦΙΑΚΕΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ - ΔΙΚΤΥΑ

Οι σύγχρονες τηλεπικοινωνίες βασίζονται σε νέα είδη γραμμών του ΟΤΕ: τις HELLASPACK και κύρια τις HELLASCOM.

Οι γραμμές αυτές είναι όχι μόνο αναλογικές αλλά και ψηφιακές, απλές τηλεφωνικές ή μισθωμένες. Οι ρυθμοί μετάδοσης φθάνουν μέχρι 2 Mbits/sec, επιτρέποντας τη μετάδοση ήχου, εικόνων και βίντεο. Σαν αποτέλεσμα έχουν σημαντικό κόστος συντήρησης. Η περιοχή μπορεί να εκμεταλλευτεί το γεγονός ότι είναι κοντά στον Επικοινωνιακό Σταθμό Θερμοπυλών για μείωση του απαιτούμενου κόστους.

Η ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΙΑΣ Ή ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΥΠΟΔΟΜΗ ΓΙΑ ΠΑΡΟΧΗ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΟΥ ΤΟΜΕΑ.

Μείωση του κόστους μπορεί επίσης να γίνει με συνδυασμένη μίσθωση των γραμμών με υπάρχουσες ή όχι βιομηχανίες (π.χ. μονάδες εξόρυξης Βωξίτη), έτσι ώστε να καλύπτονται και οι ανάγκες τους (π.χ. για επικοινωνία με τα κεντρικά γραφεία τους).

B. ΥΓΕΙΑ - ΤΗΛΕ-ΙΑΤΡΙΚΗ

Είναι απαραίτητη η ανάπτυξη κέντρου υγείας και αγροτικών ιατρείων, τα οποία θα είναι εφοδιασμένα με σύγχρονο εξοπλισμό, όπως ηλεκτροκαρδιογράφους, ακτινολογικά μηχανήματα, εξοπλισμό γενικών εξετάσεων (πίεσης κ.λ.π.).

Η εγκατάσταση επικοινωνιακών γραμμών θα επιτρέψει τη σύνδεση με άλλα Κέντρα Υγείας - Νοσοκομεία για αποτελεσματική αντιμετώπιση των περιστατικών με χρησιμοποίηση των σύγχρονων δυνατοτήτων της τηλε-ιατρικής. Θα είναι δυνατή αυτόματη μεταφορά των καταγραφόμενων από τον εξοπλισμό σημάτων σε κεντρικά νοσοκομεία (π.χ. της Αμφισσας, της Λαμίας αλλά και των Αθηνών) για παροχή υποστήριξης στον τοπικό ιατρό από εξειδικευμένους επιστήμονες των κέντρων αυτών.

Η ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΑΥΤΗ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ.

Γ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΑΠΟ ΑΠΟΣΤΑΣΗ.

Είναι πλέον δυνατή η εγκατάσταση σε Σχολές και Ινστιτούτα Επαγγελματικής Κατάρτισης, που πρέπει να ιδρυθούν στην ευρύτερη περιοχή, Εκπαιδευτικού Λογισμικού και Υπολογιστικών Συστημάτων, όπως και η Επικοινωνία με βάσεις πληροφοριών εγκατεστημένες σε άλλα μέρη, για πληρέστερη ενημέρωση με σύγχρονες γνώσεις και για βελτίωση της παρεχόμενης εκπαίδευσης μέσω των δυνατοτήτων της εκπαίδευσης από απόσταση.

Σημαντική θα είναι η σύνδεση με το σχεδιαζόμενο δίκτυο πληροφοριών του Υπουργείου Παιδείας και άλλων Οργανισμών. Τα παραπάνω είναι πλέον αναγκαία για προ-

σφορά σύγχρονης εκπαίδευσης σε άτομα νέας ηλικίας.

Είναι βέβαια φανερό η ανάγκη προμήθειας σύγχρονου υπολογιστικού εξοπλισμού και λογισμικού από τις μονάδες παροχής της εκπαίδευσης στην περιοχή.

Δ'. ΨΗΦΙΑΚΗ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ - ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

Σημαντικό ρόλο θα παίξει η εκμετάλλευση των δυνατοτήτων της ψηφιακής τηλεόρασης για κάλυψη των ψυχαγωγικών αναγκών και για προσέλκυση νέων ή μεγαλύτερων κατοίκων για εγκατάσταση στην περιοχή.

Η μετάδοση των εικόνων γίνεται με επίγειες ή δορυφορικές συνδέσεις μέσω της επικοινωνιακής υποδομής που αναφέρθηκε παραπάνω. Λόγω της ψηφιακής μετάδοσης η ποιότητα είναι καλή ανεξαρτήτως του ορεινού της περιοχής.

Η ψηφιακή οπτικοακουστική μετάδοση δίνει μια σειρά από δυνατότητες, όπως:

Δυνατότητα διαλογικής τηλεθέασης, άμεση επαφή και επιλογή του θεάματος από τον θεατή, δυνατότητα τηλεαγορών ή και τηλεεργασίας, βιντεοτηλέφωνο και επιλογή βιντεοταινιών μέσα από μεγάλα αποθέματα και άμεση επίδειξη τους.

Ο εξοπλισμός για τα παραπάνω εξελίσσεται συνεχώς. Η επικοινωνιακή υποδομή είναι απαραίτητη για την εφαρμογή τους.

Ε. ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

Είναι απαραίτητη η δημιουργία νέων και ο εκσυγχρονισμός των υπαρχόντων χώρων διαμονής των επισκεπτών, Ελλήνων ή ξένων, όπως έχει ήδη γίνει φανερό από τις προαναφερθείσες μελέτες.

Επίσης έχει προταθεί η ίδρυση Λαογραφικών - Ιστορικών Μουσείων. Είναι αναγκαίος όμως ο εμπλουτισμός των Πολιτιστικών Κέντρων, π.χ. Χάνι Γραβιάς, όπως και των ξενοδοχείων - ξενώνων με οπτικοακουστικά μέσα και μελλοντικά με υπολογιστικά πολυμέσα (εικόνες, βίντεο, ήχο) που να ελκύουν περισσότερο τους επισκέπτες.

Είναι απαραίτητη η δημιουργία χάρτη με τις θέσεις τουριστικού και πολιτιστικού ενδιαφέροντος και στη συνέχεια η ηλεκτρονική αποθήκευση του χάρτη και η δημιουργία κάποιου CD με τις πληροφορίες αυτές. Μπορεί να γίνει εγκατάσταση θέσεων "κιάσκια" σε επιλεγμένα σημεία προβολής π.χ. κοινότητες, του χάρτη και των πληροφοριών που αφορούν τα παραπάνω για ευκολότερη πρόσβαση σε αυτά από τους επισκέπτες.

III. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Παράλληλα με τα έργα βελτίωσης του οδικού δικτύου και τα έργα ανάπτυξης του πρωτογενούς και του δευτερογενούς τομέα η σύγχρονη τεχνολογική εξέλιξη επιτρέπει την μεγαλύτερη δυνατή αξιοποίηση της περιοχής με ταυτόχρονη χρησιμοποίηση της υπάρχουσας γνώσης και των γενικότερων δυνατοτήτων της χώρας.

Σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη αυτή παίζει σήμερα η Τηλεπικοινωνιακή Υποδομή που επιτρέπει την βελτίωση μιας σειράς κοινωνικών υπηρεσιών που μπορούν να προσελκύσουν νέους αλλά και μεγαλύτερους κατοίκους στην περιοχή της Β.Α. Παρνασσίδας, όπως η τηλε-ιατρική, η εκπαίδευση από απόσταση, η προβολή της τουριστικής και πολιτιστικής δραστηριότητας με πολυμέσα, η τηλεεργασία και η ψυχαγωγία με τη μορφή των οπτικών τηλεδιασκέψεων και της ψηφιακής τηλεόρασης.

Τα παραπάνω αποτελούν στοιχεία που πιστεύουμε ότι θα είναι χρήσιμα για την ανάπτυξη της περιοχής, η οποία μπορεί να επωφεληθεί από τις δυνατότητες που δίδουν οι σύγχρονες τεχνολογικές εξελίξεις με την ταυτόχρονη διεκδίκηση κατάλληλων χρηματοδοτήσεων από εθνικούς και κοινοτικούς πόρους.

Ο θρυλικός ΠΑΠΑΝΤΡΙΑΣ ο Κουκουβιστιανός

Δημοσιεύουμε παρακάτω την συνέχεια της ομιλίας του Δασκάλου κ. Γ. Χασιακού με θέμα τον αγωνιστή του 1821 **ΠΑΠΑΝΤΡΙΑ**.

Η ομιλία πραγματοποιήθηκε στις 12 Αυγούστου 1995 στο Πνευματικό Κέντρο του χωριού μας, στα πλαίσια των καλοκαιρινών εκδηλώσεων του Συνδέσμου στην Καλοσκοπή.

Συνέχεια απ' το προηγούμενο

Στις αρχές του 1822 τα θήματα του θρυλικού Παπαντριά χάνονται για πάντα, ίσως γιατί σκοτώθηκε από καυτό βόλι σε κάποια αψιμαχία με τους Τούρκους, κοντά στην **Αλαμάνα**:

"Διαλέγονται δια νυκτός ο αθάνατος Παπαντριάς, Ο Θεοχάρης, ο Παπακώστας και ο Τρακακομνάς και τους πέφτουν και τους δίνουν ένα χαλασμόν διαβολεμένον... (Μακρυγιάννη Απομνημονεύματα) σελ. 79-83). Ίσως, όμως, να πέθανε και από αρρώστια ή από "αιφνίδιο" θάνατο (δολοφονία), γιατί διαφώνησε με τους άλλους οπλαρχηγούς, όπως θα δούμε σε σχετικό έγγραφο, που αναφέρεται στον **Κουκουβιστιανό αγωνιστή Αναγνώστη Γεωργακόπουλο**.

Το χειρόγραφο έγγραφο υπάρχει στ' αρχεία της Εθνικής Βιβλιοθήκης (αρ. 19658). Σ' αυτό φαίνεται η διαφωνία του Παπαντριά με τους άλλους οπλαρχηγούς και η κακοποίηση του Γεωργακόπουλου από τον εξαιρεμένο Παπαντριά.

Σας το διαβάζω:

"Πίστιν βεβαίαν ποιούμεν οι υπογραφόμενοι, ότι περί τοις χιλίοις οκτακοσίοις εικοσιτρείς, Ιουλίου δέκα (10 Ιουλίου 1823), έχοντες το στρατόπεδον εις **Βάριανην**, απεστάχθησαν οι στρατιώτες όλοι και έφυγον, ένθεν κατήλθεν κι έμεινε μόνος του **ο στρατηγός Πανουργιάς** και η θέσις εκείνη έμεινεν ανοιχτή.

Συναχθέντες όλοι οι επιστατοδημογέροντες συν τω στρατηγώ Πανουργιά και συσκεφθέντες περί αυτής της υποθέσεως, εύρομεν εύλογον και απεφασίσαμεν δια να στείλωμεν τον κύριον **Αναγνώστην Γεωργακόπουλον**, Κουκουβιστιανόν, δια να υπάγει να ανταμώσκει τον μακαρίτην **Παπανδρέαν**, όπου είχε φύγει με όλους τους στρατιώτας.

Και να ημπορέσει να τον καταπείσει δια να γυρίσει πίσω και να πιάσει πάλιν τον πόρον όπου άφησε. Και ιδιαιτερον να ανταμώσκει τον **Δουοβουνιώτην**, επειδή ηκούετο τότε πως είχαν ομιλίαν μετά των Τούρκων (από Ζητούνι) δια να καταπείσει και αυτόν δια να στείλει και αυτός όσους στρατιώτες είχαν, δια να ενδυναμώσωμεν τας θέσεις καλά, να μη μας χαλάσουν οι εχθροί.

Πηγαινόμενος, λοιπόν, ο ρηθείς κ. Αναγνώστης περί αυτής της υποθέσεως, **ο Παπαντριάς** όντως εξαγριωμένος τότε τον έπιασε και τον εγύμνωσε, παίρνοντάς του όσα γρόσια μετρητά είχαν επάνω του, και όσα άρματα και άλλα είδη ευρέθησαν επάνω του, ως το κατάστιχον, όπου φέρει και τον έστειλεν οπίσω γυμνόν κι εκτραχηλισμένον και έκτοτε του έλλειπον πάντα.

Δι ό διδομεν αυτό το παρόν πιστοποιητικόν γράμμα μας, δια να ζητήσει και να λάβει το όφελόν του όθεν

ανήκει και υπογραφόμεθα.

Εν Σαλώνοις τη 9η Φεβρουαρίου 1825

Οι τότε επιστάτες και δημογέροντες
(ακολουθούν 19 υπογραφές)

Όταν το στρατόπεδο των Ελλήνων βρισκόταν στη Βάριανη, **ο Παπαντριάς διαφώνησε με τον Πανουργιά** και παίρνοντας τους δικούς του έφυγε από το στρατόπεδο. Εδώ φαίνεται η μεγάλη αξία του, γιατί οι Δημογέροντες των Σαλώνων έστειλαν αμέσως το Γεωργακόπουλο, να τον παρακαλέσει να γυρίσει πίσω, για να μη διαλυθεί το στρατόπεδο. Αλλά πήγε χαμένη η προσπάθειά του, γιατί ο Παπαντριάς ήταν "εξαγριωμένος".

Όπως αναφέρει η παράδοση στο χωριό, ο Παπαντριάς, που βρισκόταν κάποια μέρα στην Κουκουβίστα, "πέθανε ξαφνικά", χωρίς αρρώστια και πόνο, ίσως τον δηλητηρίασαν.

Ως εκεί ήταν να ζήσει και να δώσει το παράδειγμα σ' όλους, που τον γνώρισαν στις παραπάνω μάχες και ύστερα να φύγει για πάντα απ' τη ζωή και να χάσει η πατρίδα έναν απ' τους τολμηρότερους οπλαρχηγούς.

Γι' αυτό και βιάστηκε ν' αρχίσει νωρίτερα τον αγώνα του κατά των Τούρκων.

Ίσως διαισθανόταν, ότι δεν θα πρόφτανε να προσφέρει πολλά στον ιερό Αγώνα και βιαζόταν, στο χρόνο της ζωής του, να δράσει με τόλμη και αυτοθυσία.

Ο Παπαντριάς δεν είχε φιλοδοξίες, ούτε αρχομανία τον είχε κυριέψει.

Ήταν ένας αγνός Αγωνιστής με θατιά πίστη για τη Λευτεριά της σκλαβωμένης πατρίδας.

Τον Παπαντριά χαρακτηρίζει η μεγάλη τόλμη του, γιατί τον βλέπουμε, πάντοτε πρώτο από τους αξιωματικούς, ν' αναλαμβάνει τις πιο επικίνδυνες επιχειρήσεις, στο Μουσταφάμπεη, στη Γραβιά, στα Βασιλικά, στις Βρύζες.

Δεν έπιασε βουνοπλαγιές και φυσικά ταμπούρια, έβαζε το στήθος του για ταμπούρι στον εχθρό, την τόλμη, την αντρεία του.

Μοιάζει με τον Αντρούτσο στην παλικαριά και στην αποφασιστικότητα, είναι στη μάχη ατρόμητος, ταίρι του Διάκου.

Όταν κατεδίωκε τον εχθρό, έτρεχε σα νάχε φτερά στα πόδια του.

Και όπως γράφει σε ποίημά του ο Αριστ. Βαλαωρίτης για το Διάκο, έτσι και ο Παπαντριάς "είχε το μάτι τ' αητού και τ' αλαφιού το πόδι και την αγρύπνια του λαγού κι έστηνε καραούλι..."

Με το θάνατο του Παπαντριά χάθηκε μια μεγάλη μορφή του Αγώνα και η πατρίδα στερήθηκε σε δύσκολες γι' αυτήν στιγμές, τις πολύτιμες υπηρεσίες του.

Κυρίες και κύριοι,

Αυτά είχα να αναφέρω με συντομία για τη μεγάλη μορφή του Αγώνα του 1821, το θρυλικό Παπαντριά τον Κουκουβιστιανό σκιαγραφώντας τον όπως του αξίζει.

Εκτός από την έρευνά μου για τους Κουκουβιστιανούς Αγωνιστές του 1821, που κράτησε 40 περίπου χρόνια, η προσπάθειά μου ήταν συνεχής για την προβολή τους σε πανελλήνια έκταση.

Έγραφα ιστορικά βιβλία για την Παρνασσίδα, για τη Ρούμελη γενικότερα και για την Κουκουβίστα.

Δημοσίευσα πολλά κείμενα σε περιοδικά κι εφημερίδες. Πραγματοποίησα σχετικές ομιλίες και ξεναγήσεις σε ιστορικούς χώρους της Ρούμελης.

Ο Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών "ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ" στα δημοσιεύματά μου στηρίχτηκε και τοποθέτησε την προτομή του θρυλικού ήρωα της Κουκουβίστας Παπαντριά στην πλατεία του χωριού μας, μια και ως τότε δεν υπήρχε Ηρώο πεσόντων στο χωριό.

Στ' αποκαλυπτήρια της προτομής που έγιναν στις 2 Ιουνίου 1974, θα θυμάστε, όσοι παραβρεθήκατε στη γιορτή, ότι ήμουν ο ομιλητής σ' εκείνη την εκδήλωση, την Εθνική γιορτή του χωριού μας.

Εκείνη την εποχή κάποιος **Σωτ. Σταματόπουλος από την Κάτω Μουσούνισσα** αμφισβήτησε την Κουκουβιστιανή καταγωγή του Παπαντριά και δημοσίευσε σε αθηναϊκές εφημερίδες (ΒΗΜΑ και ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ) υποστηρίζοντας ότι ο Παπαντριάς καταγόταν από το χωριό του, την Κάτω Μουσούνισσα.

Για όσα έγραψε στηρίχτηκε στην προφορική παράδοση των γερόντων του χωριού του, αφού δεν υπήρχαν γραπτά στοιχεία, για να τα επικαλεστεί.

Και για να στηρίξει το δημοσίευσμά του, αμφισβήτησε ακόμα και τους ιστορικούς του Αγώνα του '21, ότι τάχα έκαμαν λάθος και ανέφεραν τον Παπαντριά ως "Κουκουβιστιανό".

Για να τον αποστομώσουμε, δημοσιεύσαμε δικές μας επιστολές στο "ΒΗΜΑ" το 1971, τόσο ο αείμνηστος τότε Πρόεδρος του Συνδέσμου **Δημ. Ευθ. Κόλλιας**, όσο κι εγώ.

Επίσης έστειλα δημοσίευμα και στο περιοδικό **"ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ"**.

Μετά από 18 χρόνια (το 1989) επανήλθε στο ίδιο θέμα ο **αμφισθητίας της Κ. Μουσούνισσας Σωτήρης Σταματόπουλος** με νέα τάχα στοιχεία από την παράδοση του χωριού του.

Δημοσίευσε κείμενο σε φύλλο που εκδίδει η Αδελφότητα του χωριού του στην Αθήνα αναφέροντας τα γενεαλογικά ενός παπά, που τον έλεγαν **Ανδρέα Πανούση (Παπανδρέα)**.

Για να υποστηρίξω την ιστορική αλήθεια έδωσα μια απάντηση με δημοσίευσμά μου στην εφημερίδα μας **"Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ"** (φύλλο 70, Σεπτέμβριος 1989, σελ. 506-508) και στο περιοδικό **"ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ"** (Δεκέμβριος 1989).

Όσοι το διαβάσατε τότε, παρακαλώ, ξαναδιαβάστε το, για να φρεσκαριστεί στη μνήμη σας.

Θα σας διαβάσω μερικά μικρά μόνο αποσπάσματα από κείνο το δημοσίευσμά μου, για ν' ακούσουν και οι ξένοι μας πώς τεκμηριώνω την ιστορική αλήθεια για την καταγωγή του Παπαντριά (σελ. 506, 507, 508).

Η έρευνα για τους Κουκουβιστιανούς Αγωνιστές του '21 και για όλη τη Φωκίδα ολοκληρώθηκε από τον Αγιαθιμιώτη ιστορικό συγγραφέα **Ε.Ν. Σταθόπουλο**, που κυκλοφόρησε πρόσφατα το πολυσέλιδο βιβλίο του με τίτλο: "Η Φωκίδα της Επανάστασης".

Κριτική μου για το βιβλίο αυτό και 80 περίπου ονόματα Κουκουβιστιανών Αγωνιστών του 1821 δημοσιεύθηκαν στην εφημερίδα **"Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗΣ"**, φύλλο 47, Απρίλιος 1995, του Συλλόγου Καλοσκοπιτών Λαμίας "Άγιος Γεώργιος".

Φαντάζομαι όλοι θα έχετε διαβάσει τα ονόματα αυτά των προγόνων Αγωνιστών των οικογενειών μας.

Τελειώνοντας εύχομαι υγεία σ' όλους σας και με προθυμία να προσέρχεστε πάντα σε τέτοιες εκδηλώσεις.

Η ομιλία μου κλείνει με την απαγγελία ενός ποιήματός μου αφιερωμένου στον θρυλικό Παπαντριά, που απαγγέλθηκε στ' αποκαλυπτήρια της προτομής του το 1974.

Στο θρυλικό Παπαντριά

*Της Κουκουβίστας γέννημα, της Γκιώνας το βλαστάρι,
έγινες θείο σύμβολο, δικό μας, συ, καμάρι!
Γεννήθηκες, μεγάλωσες, αγνά και τιμημένα,
μες στα βουνά αντρώθηκες, τα πυκνοδασωμένα.*

*Προτίμησες με τα θεριά να ζήσεις μες στα δάση,
να μη δουλέψεις την Τουρκιά, σκλαβιά να μη σε θάψει.
Υπήρξες Κλέφτης φοβερός και τρόμος των απίστων.
στάθηκες βράχος μοναχός κατά των αλλοπίστων.*

*Χρυσές ελπίδες στήριξε το Έθνος μας σε σένα,
σαν ο Αγώνας άρχισε τότε το Εικοσιένα.
Ταίρι του Διακου έγινες με την παλικάριά σου,
στο Μουσταφάμπη έδειξες, παπά, τη λεβεντιά σου!*

*Πολέμησες ηρωικά μες στην Γραβιάς το Χάνι,
γι' αυτό και σου προσφέρεται αμάραντο στεφάνι.
Στη μάχη των Βασιλικών, σπαθί και ράσο αντάμα,
νίκησαν τον Βεϊράν πασά κι έγινε κάποιο θάμα!*

*Με τό 'να χέρι κράταγες τον τίμιο Σταυρό σου,
με τ' άλλο σου πολέμαγες χτυπώντας τον εχθρό σου.
Σ' όλες τις μάχες νίκησες, δεν έσκυψες κεφάλι,
τον Τούρκο δεν προσκύνησες, η δόξα σου μεγάλη!*

*Μαζί σου πολεμήσανε και άλλοι πατριώτες
υπήρξαν ήρωες κι αυτοί, γενναίοι στρατιώτες
κι έδειξαν παλικάριά και τόλμη μες στη μάχη
γι' αυτό, καθένας απ' αυτούς, αιώνια δόξα νά'χει.*

Ατυχία σε 3 χωριανούς μας στην κατοχή

Με την ευκαιρία του ερχομού από την Αμερική του φίλου, συγγενή και χωριανού μας **Γιώργου Κ. Βλάχου - "Φλέγκα"** και ταυτόχρονα το θάνατο του άλλου χωριανού μας **Γεωργίου Λεων. Κουφού** σκέφθηκα να γράψω στην εφημερίδα μας κάποια ατυχία που τους έτυχε στα χρόνια της κατοχής, **1η Μάρτη 1942.**

Μια μερα που προσπαθούσε να συμβαδίσει με το χάος που επικρατούσε εκείνη την εποχή στην πατρίδα μας - Γερμανοί, Ιταλοί, Βούλγαροι, φασίστες - ασελγούσαν όσο πιο βάρβαρα μπορούσαν πάνω στο κορμί της ανήμπορης να αντιδράσει πατρίδας μας.

Βροχή, χιόνι, κρύο, δρολάπι η 1η Μάρτη 1942.

Τρεις χωριανοί μας κατά ηλικία **1) Γιάννης Π. Ράπτης 2). Γιώργος Κ. Βλάχος και 3). Γιώργος Λεων. Κουφός** που μας έφυγε πρόσφατα, με τα λίγα πρόβατά τους σ' ένα κοπάδι τα έβροσαν στο παλιό Καστέλι.

Ήταν και οι 3 ένοπλοι και τα φύλαγαν κατά τον ιδανικότερο τρόπο. Όμως η μοίρα.

Από κοντά και από τόπο σε τόπο, όπως λεγόταν τότε, πήγαιναν οι 3 με στόχο όχι στον στόχο των διαφόρων πλιατσικολόγων της εποχής.

Σε κάποια στιγμή το κοπάδι έβροσε γύρω από το εκκλησάκι του Αη Γιάννη.

Οι δυο Γιώργηδες αποφάσισαν να μούνε στο εκκλησάκι να προφυλαχθούν από το δρολάπι, χιονόνερο που έπεφτε τσουβαλάτο.

Το εκκλησάκι λόγω της πολυκαιρίας είχε πέσει το ιερό του, είχε δυο εισόδους και εξόδους.

Ετσι οι δυο Γιώργηδες οπλισμένοι ο μεν **Βλάχος** με τον γκρα του 1821, ο δε **Κουφός** πιο μοντέρνος με ένα Γαλλικό Λεμπέλ που το είχε δεν ξέρω πώς ο γερο Λεωνίδας, μπήκαν ο ένας από την πόρτα, ο άλλος από το ιερό.

Μέσα στο εκκλησάκι είχαν μπει νωρίτερα 5 ληστές της εποχής, οι **Κοντολαταίοι, όλοι συγγενείς Βαριανήτες.**

Χωρίς κόπο και αντίσταση τους πήραν τα όπλα από τον ώμο, όπου τα είχαν.

Παίρνοντας τα όπλα βγήκαν έξω να πάρουν πιθανόν πρόβατο ή πρόβατα.

Εκείνη τη στιγμή ζύγωνε στο εκκλησάκι ο τρίτος της παρέας ο **Γιάννης Π. Ράπτης, ο μετέπειτα Κοντοθράκης.**

Είδε το τσούρμιο, Γιώργηδες, Κοντολαταίους, κατάλαβε τι εί-

χε γίνει.

Χωρίς χρονοτριβή γονάτισε, καλύφθηκε και τους πυροβόλησε.

Όμως οι σφαίρες που ήταν χωμένες είχαν χάσει την δύναμή τους.

Απλά το καψούλι έβγαλε το βλήμα από τον κάλυκα και το σφήνωσε στη θαλάμη του όπλου.

Οι ληστές και οι Γιώργηδες ξαναμπήκαν στο εκκλησάκι.

Ο Γιάννης προσπάθησε να ξανασπλίσσει αλλά μάταια. Το βλήμα στη θαλάμη δεν επέτρεπε να πάει άλλη σφαίρα στη θέση της.

Οι Κοντολαταίοι φώναξαν: "Βρε και άλλος με όπλο".

Ο Γιάννης που κατάλαβε τι είχε συμβεί, πέρασε σε άλλη θέση. Καλύφθηκε και προσπαθούσε μάταια όμως να βγάλει το βλήμα.

Οι Κοντολαταίοι δεν ήξεραν τί είχε συμβεί και κανέναν τους δεν τολμούσε να πάει προς τον Γιάννη.

Έστειλαν αλληλοδιαδόχως τους Γιώργηδες να του πούνε να τους δώσει το όπλο και να παρουσιασθεί ενώπιόν τους.

Ο Γιάννης παρακαλούσε τους Γιώργηδες να τον βοηθήσουν να βγάλει το βλήμα. Αυτό δεν έβγαίνει με κανένα τρόπο.

Σε κάποια στιγμή τα πρόβατα, όλο το κοπάδι, γύρισε στην αντίθετη και αθέατη πλευρά, που ο Γιάννης δεν τα έβλεπε.

Τότε οι Κοντολαταίοι έστειλαν τον Γ.Κ.Βλάχο με εντολή να δώσει το όπλο, γιατί αλλιώς θα του έπαιρναν όλα τα πρόβατα.

Μάλιστα ζήτησαν από τους Γιώργηδες να τους υποδείξουν το σημάδι.

Τότε οι τσοπάνηδες σημάδευαν τα πρόβατά τους με κάποιο κόψιμο των αυτιών. Το δικό μας ήταν πισωκλειδικο από το δεξί.

Χωρίς όπλο και χωρίς να βλέπει το κοπάδι και την απειλή για πάρομο των προβατιών του ο Γιάννης σηκώθηκε όρθιος, έπιασε το όπλο από την κάνη, συγκέντρωσε όλες του τις δυνάμεις και το πέταξε όσο μακρύτερα μπορούσε, λεγοντάς του νοερά: στο διάολο, ένα χρόνο σε κουβαλώ στην πλάτη (και δεν ήταν ελαφρύ το Εγγλέζικο Εμφίς) μα τούτη τη στιγμή και ου με πρόδωσες.

Πήγε στους Κοντολαταίους, άρπαξε μερικές ραβδιές.

Μας πήραν και μια στέρφη και τα 3 όπλα και έτσι τέλειωσε το χνέρ' των τριών.

*Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
Νίκος Παν. Ράπτης*

Περисκόπιου...

από τον Βέργο Κεντίτ

Τι ήταν αυτό πάλι ρε γριά; Αικούς εκεί τα πιδιά τ' Μαστραντών' απ' εζ'σαν όπους ούλοι μας άλλωστι απ' του σ'τάρ' απ' μάζιβαν σπυράκι σπυράκι απ' τα καμπουχώρια κρυφά απ' τ'ς Ιταλουγερμανούς καταχτητές, οι αντάρτις βάζουντας του κιφάλι στουν ντρουρβά, νάρχουντι τώρα να μας κρένε ενάντια στουν Άρη;

Γιατ' είπαν τα πιδιά δυο κ'βέντις για κείνου του παλικάρ'; Για τουν άνθρωπου απ' έχει γίν' σύμβουλου δικαιοσύνης κι πατριουτισμού;

Τουν πρωτουκαπιτάνιου απ' είχι γίν' ου φόβους κι ου τρόμους των Ιταλουγερμανών κι που τουν έβλιπαν στουν ύπνου κι στουν ξύπνιου τ'ς οχθρί κι φίλοι;

Αυτόν απ' αναγνώρ'σαν στη Βουλή σαν ήρουα ούλα τα Κόμματα διξιά κι αρισιρά κι τούστ'σαν άγαλμα ουούλου μάρμαρου μέσ' τη μέσ' τ'ς Λαμίας, στην πλατεία Λαού, σουρχουντι τώρα, κάτ' πιδαρέλια τότε, κι λένε τούτου κι τ' άλλου.

«Άφες αυτοίς, ου γαρ οίδασι τί ποιούσι», είπι τρεις φουρές ου Κύριους ημών Ιησούς Χριστός απάνου στου λόφου τ' Γουλιγουθά, όταν τουν σταύρουναν.

Κι' όπους ξ' ρ'ς γέροντα μ' κι αφέντη μ' κείνους ου γιός τ' Θεού σταυρώθ'κι για του καλό ούλουν τουν ανθρώπων, όπους κι οι ήρωες ούλων των λαών και χωρών για το καλό, τη λευτεριά και τη δικαιοσύνη.

Μη σόρχιτι παράξινου, αν βλέπ'ς ν' αληθεύνε ούλα αυτά απ' λέει ου κόσμους.

Να ότ' κι σήμιρα νάρχουνταν ου Χριστός στη γη πάλι θα υπήρχαν ανθρώπ' απ' θα τουν ξανασταύρουναν κι ας λέγοντι χριστιανοί κι ας πάν' στην εκκλησία κι ας κάνε μιγάλου σταυρό κι γουνυκλισίς κι ανάβ'νε για τα μάτια τ' κουσμάκι μιγάλες λαμπάδες.

— Αμ ρε γρια τόφιρις, τόφιρις γυρβουλιά, πάλι στην Αγία Γραφή μ' έφιρις.

Κι σ' λέου ό,τ' είπι κι ου Χριστός στην επί του Όρους ομιλία τ': «Ουέ κι αλλοίμουνου σι σας Γραμματείς κι Φαρισαίοι, διηλιζιτι τουν κώνουπα και καταπίνετι την κάμηλου».

Αμ ου Άρης κι τα ιδανικά τ', όπους δείχ'νε τα πράγματα, χαλάνε τη μανέστρα σι μιρικούς ακόμα κι τώρα 50 χρόνια μιτά τουν άδικου χαμό τ'.

Απάντηση στον κ. Παπαγ. Μαυριά

Σχετικά με το κείμενο του κ. Πάνου Μαυριά για τον Γιάννη Γκούρα που δημοσιεύτηκε σε τρεις συνέχειες στην εφημερίδα μας, έχουμε να σχολιάσουμε τα ακόλουθα:

1. Όπως ο ίδιος ο κ. Μαυριάς αναφέρει στην αρχή του κειμένου στην 5η παράγραφο: «αν δεν κινδύνευα να παρεξηγηθώ σαν υπερβολικός κ.λ.π» θα το λάβουμε σαν αφορμή και θα πάρουμε το θάρρος να πούμε ότι:

Υπήρξατε πράγματι υπερβολικός κ. Μαυριά.

Χωρίς να θέλουμε να μειώσουμε την προσφορά του Γιάννη Γκούρα αντικειμενικά και μόνο με βάση τα ιστορικά ντοκουμέντα θα λέγαμε ότι **υπήρξε άνθρωπος μισαλλόδοξος, παραδόξιστος και αγνώμονας**. Γιατί, για να αναρριχηθεί στο αξίωμα του υποστράτηγου, πάτησε στα πτώματα αυτών που τον γαλούχησαν στην πολεμική τέχνη και τον βοήθησαν ν' ανεβεί, και πρώτου και σπουδαιότερου του **Οδυσσέα Ανδρούτσου**, ο οποίος τον είχε στο ορδί του και ο οποίος τον άφησε φρούραρχο στην Ακρόπολη της Αθήνας τον Αύγουστο του 1822, όταν ο Ανδρούτσος πήγε να βρει τον Κολοκοτρώνη στην Τριπολιτσά.

Μετά αφού έγινε πειθηνίο όργανο του Κωλέτη και των άλλων καλαμαράδων τ' Αναπλιού, έκανε ό,τι περνούσε απ' το χέρι του να διαβάλει και να ξεκάνει κάθε άλλο καπετάνιο πούστεκε απέναντί του. Και την ώρα που κινδύνευε η μόνη ελεύθερη Ελλάδα, η Ρούμελη κι ο Μωριάς, αυτός κυνηγούσε τον Ανδρούτσο στην Αταλάντη να του πάρει το κεφάλι και τους δήθεν θησαυρούς του.

Όσο αφορά τον παπα-Τζαμάλα, υπήρξε κι αυτός άξιος συνεργάτης του Γιάννη Γκούρα.

Σας παραπέμπουμε στη σελίδα 441, 3ος τόμος του ιστορικού μυθιστορήματος του Μιχ. Περάνθη "Ο Δαίμονας", που μαζί με τον αρχιμάρτυρα **Μαμούρη** κι άλλους ευνούχισαν τον μεγάλο Οδυσσέα Ανδρούτσο μέσα στον βενετσάνικο πύργο της Ακρόπολης και στη συνέχεια τον κρέμασαν με σχοινί για να δείξουν ότι πήγε να το σκάσει και δέχθηκε σκοτώθηκε μόνος του.

2. Δεν μπορούμε με κανένα τρόπο να δεχτούμε ότι ο Οδυσσέας Ανδρούτσος έκλεψε τη δόξα για το Χάνι της Γραβιάς από τον Γιάννη Γκούρα στις 8 Μαΐου 1821.

Ο Οδυσσέας ήταν αυτός που σκέφτηκε να κλειστούν στο Χάνι της Γραβιάς με τον Γκούρα, Παπαντριά κι άλλους άξιους καπετάνιους και **άξια δόθηκε η δόξα και στήθηκε και ο ανδριάντας του Οδυσσέα στη Γραβιά.**

Ο Οδυσσέας Ανδρούτσος ήταν ένας άνθρωπος με πολλές γνώσεις, παιδεία, κοινωνικά και ηθικά προτερήματα.

Αγαπούσε τις αρχαιότητες, τα γράμματα και πάνω απ' όλα το λαό, τον κόσμο.

Γι αυτό κι ο κόσμος έδινε όρκο στ' όνομά του και για το λαό αυτό θυσίασε τους θησαυρούς που είχε κι έσφαχνε μετά τον θάνατο του Οδυσσέα να βρει ο Γκούρας και το κουβέρνο τ' Αναπλιού.

Ο Οδυσσέας ήταν καλλιεργημένος άνθρωπος με διορατικότητα, πολιτική διείσδυση, προνοητικότητα και αυτοθυσία.

(Αυτό μας φέρνει στη μνήμη παραδείγματα της πρόσφατης Ελληνικής Ιστορίας).

Όσον αφορά τα καπάκια=συμφωνίες ανακωχής, που έκανε με τους Τούρκους κατά καιρούς κι αφήσανε τη ρετσινιά στην πλάτη του ήρωα της Ρούμελης Οδυσσέα, λέμε κι εμείς ότι το έκανε με σκοπό να μπορέσουν οι Έλληνες της Στερεάς Ελλάδας και της Ευβοίας (Ευρίπου) να καλλιεργήσουν τα χωράφια τους και νάχουν να φάνε κι αυτοί κι οι φημιλιές τους τον χρόνο που ακολουθούσε.

Ήταν απόλυτα αναγκαίος ο ελιγμός του αυτός και επιβεβλημένος.

Ποιος άλλος είχε τη δύναμη της πειθούς αλλά και τη δύναμη να κάνει συνδιαλλαγή με τους πασάδες αλλά και αυτή τη Μεγάλη Πύλη της Κωνσταντινούπολης μέσα σ' εκείνη την καταστροφική περίοδο;

Η Κυβέρνηση; Ποιά Κυβέρνηση;

Η φιλική Εταιρεία; Ποιά Φιλική Εταιρεία;

Οι σύμμαχοι; Μα υπήρχαν τότε σύμμαχοι;

Κανείς.

Μονάχα ένας Οδυσσέας Ανδρούτσος!

Με εκτίμηση
Βαγγέλης Τσιρώνης

Σε κρύσταλλο καθρέφτη
υαλογραφία
γλυπτική υάλου
Ανάγλυφες δημιουργίες
Γιώργος Ν. Κοηλιέρης
Μαρωνείας 14 Τ.Κ. 104 44 Αθήνα
Τηλ. AUTOFAX: 5246 519

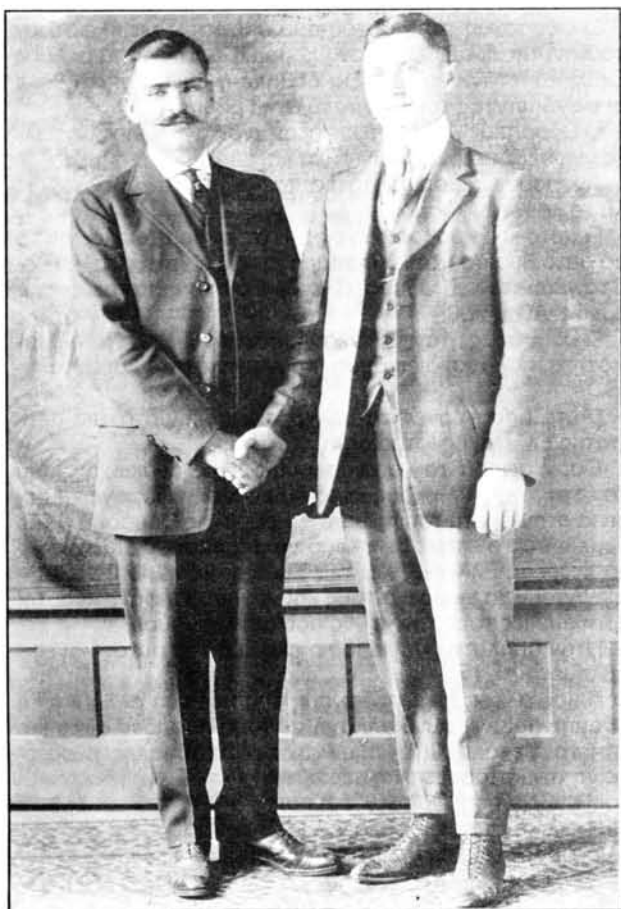
Μπαλές για όλα τα σπορ
Γιώργος Καλόγηρος & Σία Ο.Ε.
Εούθου 16 (4ος όρ.). Αθήνα
Τηλ: 5236165

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ
ΚΩΣΤΑ ΜΟΥΣΤΑΚΑ
Δερηνύ 15 (Ισόγειο) Αθήνα
Τηλ. 8814 013, 8815 888

Λευκαδίτης Ευθύμιος Ι.
Ιατρός
Πλαστικής Χειρουργικής
Τραυματολογίας
Αισθητική Προσώπου - Σώματος
(Ιατρός Α.Σ. και Π.Α.Ε. ΠΑΟΚ)
Αγίας Σοφίας 23 Θεσσαλονίκη
Τηλέφωνο: 266.864 (Μόνο με ραντεβού)

Αλεξάνδρα Α. Τούμπα
Συμβολαιογράφος
Βασ. Γεωργίου και Κουντουριώτου 145
ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Τηλ.: 4225 409 - 4178 656

Παλιά φωτογραφία

Πολλοί συγχωριανοί μας έφυγαν προπολεμικά και πολύ παλαιότερα για την Αμερική.

Έτσι και οι χωριανοί μας που εικονίζονται στη φωτογραφία.

Δημήτρης Δανιήλ και Βαγγέλης Ευθ. Κόλλιας.

Εκεί έμειναν σ' όλη τους τη ζωή.

Δεν ξαναγύρισαν στην Ελλάδα.

Αγαπητοί συγχωριανοί
Στείλτε μας
παλιές φωτογραφίες
για δημοσίευση.
Μετά την δημοσίευσή τους
θα σας επιστραφούν άθικτες.

Εστιατόριο - Ταβέρνα
Η Ρούμελη
Αννα Ευδ. Ματθαίου

ΝΙΚΗΤΗ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
Τηλ.0375 - 23001

ΨΗΣΤΑΡΙΑ
Βασίλη Χαμηλού
Ανδριανούπολης 30 Τηλ.: 5131 359
Κολωνός - Αθήνα

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΩΣΤΟΥΡΟΣ
• φωτοαντίγραφα έγχρωμα • φωτοτυπίες
• δακτυλογραφήσεις
Καλυψούς 111 & Θησέως
176 76 ΚΑΛΛΙΘΕΑ
Τηλ. - Fax: 9377 378

Εξόρμηση καθαριότητας

Στις 11-8-1995 οργανώθηκε εξόρμηση καθαριότητας από τον Πρόεδρο του Συλλόγου με την συμμετοχή νέων από το χωριό ηλικίας από 6 ετών και άνω.

Αισθανθήκαμε την ηθική υποχρέωση απέναντι στα παιδιά αυτά να αναφερθούμε στο συγκεκριμένο θέμα έστω και λίγο καθυστερημένα, αλλά νομίζουμε ότι αυτές οι ενέργειες πρέπει να προβάλλονται.

Πνευματικοί άνθρωποι που τιμούν το χωριό μας

Ομιλία του χωριανού μας Θανάση Μαλεβίτση που έγινε στην εκδήλωση του Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Αθήνας στο κτίριο του Δημοτικού Σχολείου Καλοσκοπής στις 12-8-1995.

Στον εκλεκτό κύκλο των πνευματικών ανθρώπων του χωριού μας έχουμε έναν ιστορικό-καθηγητή Πανεπιστημίου, έναν φιλόσοφο και λογοτέχνη, καθώς και έναν παιδαγωγό - λαογράφο.

Οι τρεις αυτοί συγχωριανοί μας χρόνια τώρα λαμπρύνουν τα ελληνικά γράμματα με την πολύτιμη παρουσία τους.

Πρόκειται για τον Γιώργο Ταξ, Κόλλια, τον Χρήστο Μαλεβίτση του Χαρ. και τον Γιώργο Αν. Χασιακό.

Βεβαίως όλοι μας γνωρίζαμε παλαιότερα τον Γιώργο της παπαδιάς και τώρα τον Χρήστο της Φώτης και τον Γιώργο της Αναστάσιας ως συμμαθητές μας, συγχωριανούς, συγγενείς αλλά και γιατί ζήσαμε μαζί τους τα δύσκολα χρόνια της κατοχής, όταν είχαμε αναζητήσει καταφύγιο στη θερμή αγκαλιά του χωριού μας και τροφή στα άγια χώματά της.

Την προσωπικότητα του καθενός από τους τρεις αυτούς εκλεκτούς χωριανούς μας θα φροντίσω να σας παρουσιάσω ώστε να γνωρίσουμε το πνευματικό τους έργο και την μεγάλη προσφορά τους στο χωριό μας.

Γιώργος Ταξ, Κόλλιας

Ο Γιώργος Κόλλιας γεννήθηκε στην Κουκουβίστα το 1906. Σπούδασε στα Πανεπιστήμια των Αθηνών, Μονάχου και Βρυξελλών.

Το 1930 διορίστηκε συντάκτης του Μεσαιωνικού Αρχείου της Ακαδημίας Αθηνών, το 1948 εξελέγη έκτακτος καθηγητής του Παν/μίου Θεσ/κης και το 1954 τακτικός καθηγητής της ίδιας έδρας.

Από το 1961 ως το θάνατό του, που συνέβη το 1973, διετέλεσε καθηγητής της ιστορίας των μέσων και νεωτέρων χρόνων στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Υπήρξε μέλος πολλών Δ.Σ. Ιδρυμάτων και Σωματείων καθώς και ιδρυτικό μέλος της Εταιρείας Στερεοελλαδικών Μελετών, της οποίας διετέλεσε και Πρόεδρος επί 9 χρόνια.

Μεταξύ των πολλών έργων που δημοσίευσε αναφέρουμε τα εξής:

1. Οι Έλληνες κατά τον Ρωσοτουρκικό πόλεμο (1787-1792).

2. Ιστορική Γεωγραφία του Ελληνικού χώρου (1948)

3. Κεφάλαια ιστορίας των μέσων χρόνων (1958)

4. Εκκλησία και αυτοκράτωρ του Βυζαντίου και ένα πλήθος μελετών (υπερβαίνουν τις 60) που δημοσιεύθηκαν σε ιστορικά και λαογραφικά περιοδικά.

Ο Γιώργος Κόλλιας ερευνήσε τα ιστορικά δεδομένα της γενέτειράς του Κουκουβίστας και συγκέντρωσε τα δημοτικά της τραγούδια. Ενα μέρος δε από αυτά δημοσιεύθηκε και στο δελτίο μας.

Η αγάπη του για την Κουκουβίστα και τους Κουκουβιστιανούς υπήρξε φλογερή. Στις ομιλίες του έλεγε : η ψυχή μου και το πνεύμα μου... διεμορφώθη υπό την επήρεια του ανοικτού προς ανατολές ορίζοντος της γενέτειράς μου, η οποία δεν είναι άλλη ή η **Καλοσκοπή, η πρότερον Κουκουβίστα** με τα πολλά νερά της, με τις πατάτες και τα φασόλια της, τα μήλα και τα κεράσια της και για τους χωριανούς μας "εκτρέφει τους κατοίκους της επιρρεπείς προς το να ενθουσιάζονται δια μικρά και δια μεγάλα προς το να σπεύδουν να ενταχθούν προς εξορμήσεις υπέρ μεγάλων και τρανών επιδιώξεων του Έθνους.

Μέχρι το τέλος του βίου του διατήρησε την πειθαρχία, την εντιμότητα και την αγάπη της παραδόσεως, όπως την έμαθε από τα παιδικά του χρόνια στην Κουκουβίστα.

Πάντοτε με συγκίνηση θυμόμαστε τον πρόωρα χαμένο καθηγητή Γιώργο Ταξ. Κόλλια, διότι όλοι μας τον γνωρίσαμε ως απλό άνθρωπο και έξοχο πατριώτη.

Χρήστος Μαλεβίτσης

Ο Χρήστος Μαλεβίτσης γεννήθηκε στην Κουκουβίστα το 1927. Είναι λογοτέχνης, κριτικός, φιλόσοφος και μεταφραστής πανελληνίας εμβέλειας.

Μέχρι τώρα έχει δημοσιεύσει τα εξής έργα:

1. Προοπτικές

2. Εσωτερική διάσταση

3. Η μαρτυρία του ποιητή Γ. Θέμελη

4. Ορτέγα Γκάσετ, ο φιλόσοφος του ξωτικού λόγου

5. Η τραγωδία της ιστορίας.

6. Η φιλοσοφία του Χάιντεγκερ

7. Πολιτεία και ερμηία.

8. Οι αγραυλούντες.

9. Το ανθισμένο δέντρο.

10. Ο έγκοπος λόγος

11. Τα μήλα των Εσπερίδων.

12. Φιλοσοφία και Θρησκεία (που μόλις κυκλοφόρησε σε 2η έκδοση από τις εκδόσεις ΠΑΡΟΥΣΙΑ).

13. Περί του τραγικού.

14. Εφημερία.

15. Δυτικά της Εδέμ.

16. Δοκίμια ιδεών.

17. Η παιδεία του ανθρώπου.

Το φθινόπωρο κυκλοφορεί το 18ο βιβλίο του με τίτλο "ΓΝΩΣΗ ΚΑΙ ΖΩΗ".

Επίσης έχει μεταφράσει δέκα έργα μεγάλων φιλοσόφων όπως του Χάιντεγκερ, του Γιάσπερς, του Μπέρντινσεφ και άλλων.

Ο Χρήστος Μαλεβίτσης είναι αντιπρόεδρος της Εθνικής Εταιρείας Λογοτεχνών, υπήρξε μέλος του Δ.Σ. του Εθνικού Θεάτρου, της Ελληνικής Φιλοσοφικής Εταιρείας και της Στέγης Γραμμάτων και Τεχνών.

Ο Χρήστος Μαλεβίτσης είναι συγγραφέας με βαθιές εμπειρίες. **Ο ίδιος λέγει πως πηγή αυτών των εμπειριών είναι η ζωή της Κουκουβίστας.** Για μια βαθιά και καλλιεργημένη συνείδηση, όπως είναι αυτή του συγχωριανού μας Χρήστου Μαλεβίτση η φύση της Κουκουβίστας υπήρξε πηγή έμπνευσής του και η παραδοσιακή κοινωνία του χωριού μας υπήρξε αφεντιά στοχασμών σχετικών με το ιστορικό πεπρωμένο του ανθρώπου. Επί πλέον δημιουργικά τον επηρέασαν τα χρόνια της κατοχής στην **Κουκουβίστα**, καθώς ο είχε λάβει μέρος ενεργό στον απελευθερωτικό αγώνα.

Στην εννεάτομη ιστορία της Ελληνικής Λογοτεχνίας ο ιστορικός Δημ. Τσάκωνας αφιερώνει πολλές σελίδες στο έργο του Χρ. Μαλεβίτση από τις οποίες αποσπώ τις επόμενες κρίσεις του.

"Ο δοκιμιογράφος ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗΣ ως σύνθετο τέκνο των κυριότερων φιλοσόφων έχει ένα έργο επιβλητικό - υποδείγμα φιλοσοφικού νου με στερή οπονδυλική στήλη.

Τα δοκίμια του Μαλεβίτση έρχονται να ρίξουν ένα έντονο φως στην ιδέα ότι ο άνθρωπος αρχίζει να καταλαβαίνει πως τη στιγμή ακριβώς που πίστεψε ότι κέρδισε τα πάντα, κινδυνεύει σοβαρά να απολέσει τα πάντα.

Πρόκειται για διατυπώσεις από αυτές που ξαφνικά "γεννούν φως" πάνω από τα σκοτεινά ερέβη του ιστορικού γίγνεσθαι. Που κάνουν το ανθρώπινο πνεύμα ικανό να αποκαλύψει το μυστικό του κόσμου. Ο δοκιμιογράφος προχωρεί περισσότερο, όταν διαπιστώνει πως η ποίηση, η φιλοσοφία, η θρησκεία, και αυτή ακόμη η επιστήμη, συνιστούν "όνειρα του ξύπνου".

Ο στοχασμός του δοκιμιογράφου αυτού εξακοντίζεται διάχυτος, αλλά συγκεκριμένος, σ' όλα εκείνα τα ήσυχα της εποχής μας, μα με προ της πτώσεως λύσεις, ανεπιτήδευτες και αβίαστες την ώρα που αναβλύζουν κάτω απ' το λυρικό περιγραμμά τους, αφήνεσαι και ηθελημένα, τους παραδίνεσαι.

Εκείνο που αποτελεί το κύριο χαρακτηριστικό γνώρισμα του Μαλεβίτση είναι η γερή φιλοσοφική, αλλά και η λογοτεχνική κατάρτισή του, που σε τελευταία ανάλυση δεν είναι τίποτα άλλο από μια συνεπή και ολοκληρωμένη σε βάθος καλλιέργεια, από μια ευρύτατη παιδεία, που αγκαλιάζει τους προσωκρατικούς φιλοσόφους, τους αρχαίους Έλληνες συγγραφείς, τη Βίβλο, καθώς και όλη τη σύγχρονη φιλοσοφία και λογοτεχνία".

Δ. Τσάκωνας: ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ, ΤΟΜ. 908 ΣΕΛ. 403-412.

Γιώργος Χασιακός

Το Γιώργο Χασιακό θα ήθελα να τον δω με τα μάτια ενός παιδιού της Κουκουβίστας και μάλιστα στην εποχή που ο δάσκαλος ήταν το κέντρο της πολιτιστικής και ψυχικής καλλιέργειας των παιδιών και μέσω των παιδιών και των κατοίκων, τότε δηλαδή που ο δάσκαλος μάθαινε τον κόσμο να τρώει, να ντύνεται καλύτερα, να πλένεται καλύτερα, με άλλα λόγια να ζει καλύτερα.

Οι εμπειρίες όμως τόσο στα παιδιά της ηλικίας μου, όσο και σε μένα, είναι ελάχιστες γύρω από τη φοίτηση στο Δημοτικό Σχολείο του χωριού, γιατί οι καταστροφές του πολέμου δεν επέτρεψαν την κανονική λειτουργία του.

Ευτύχησα όμως αργότερα να συνδεθώ φιλικά και πνευματικά μαζί του, γύρω στα χρόνια του 1950 και από τότε παρακολουθώ από κοντά το ωρίμασμα του πνευματικού του στοχασμού και τη διαπίστωση ότι είναι μια μοναδική περίπτωση διανοητή.

Η πρώτη του εμφάνιση στα Ελληνικά γράμματα ήταν το βιβλίο του **"Ταξιιδεύοντας στην Παρνασσίδα"** και θα περίμενε κανείς να τον τραβήξει η ταξιδιωτική λογοτεχνία με την εύκολη περιήγησή της.

Όμως σαν γνήσιος λογοτέχνης και λαογράφος καταπνέεται με έργα ιστορικά σε βάθος και μελετάει πολύ διεισδύοντας σε αυτά που βλέπει γύρω του με συνέπεια να εξελιχθεί σε έναν αξιόλογο ιστορικό της Ρούμελης.

Η ζωή του είναι αφιερωμένη στην ιστορική έρευνα.

Σε όλα του τα βιβλία είναι διάχυτο το ενδιαφέρον του για την καταγραφή της ιστορίας του χωριού μας.

Οι κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες, ο τρόπος ζωής, η οργάνωση παραγωγής, τα εργαλεία, ακόμη και το σχετικό λεξιλόγιο των κατοίκων του χωριού μας έχουν ερευνηθεί με σχολαστικότητα από τον Γιώργο Χασιακό.

Εφερε στην επιφάνεια ιστορικά γεγονότα που κινδύνευαν να χαθούν μέσα στη δύνη του χρόνου ακόμη και αυτού του ήρωά μας Παπαντάνη. Αυτός μας τον έκανε γνωστό σε όλες τις ιστορικές του διαστάσεις.

Η πνευματική του παραγωγή δεν διακόπηκε καθόλου.

Το 1968 εκδίδει το βιβλίο **"Ιστορικά και Λαογραφικά της Κουκουβίστας"** που παίρνει έπαινο από την Ακαδημία Αθηνών.

νών.

Ακολουθεί το βιβλίο **"Γλωσσικά Μνημεία της Ρούμελης"** 1972 που βραβεύεται από τη Γλωσσική Εταιρεία της Ακαδημίας Αθηνών.

Ακολουθούν μια σειρά από εκδόσεις βιβλίων του, όπως:

Ρουμελιώτικοι παλμοί 1975

Πνευματική Καλοσκοπή 1976

Λαογραφικά στη ζωή μας 1984

Αξίζει να σημειώσουμε το έμμετρο έργο του **"Γενέθλια γη"**, που αναφέρεται σε θέματα και ασχολίες των κατοίκων του χωριού μας, που την έκδοσή του είχε αναλάβει ο χωριανός μας επιχειρηματίας **Γιώργος Αριστ. Πριόβολος**.

Καρπός μακροχρόνιου μόχθου είναι και το ενημερωτικό και πληρέστατο ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ ΤΩΝ ΙΣΜΩΝ, που κυκλοφόρησε σε δεύτερη έκδοση από τον οίκο "Επικαιρότητα" και αποδείχθηκε αναγκαίο εργαλείο για κάθε εργάτη του πνεύματος. Το βιβλίο αυτό έτυχε ευμενέστατης υποδοχής από τους κριτικούς της χώρας μας. Ενδεικτικά αναφέρω τον κριτικό **Στέλιο Αρτεμάκη**, που στην εφημερίδα "Ημερησία" της 29-11-1992 αφιερώνει τη στήλη του με τα πιο επαινετικά λόγια για το βιβλίο του χωριανού μας συγγραφέα.

Η **Κουκουβίστα διαθέτει λαϊκό πολιτισμό**, ο οποίος χαρακτηρίζεται από ευγένεια, θρησκευτικότητα, αγάπη στο ωραίο και αγάπη στα γράμματα.

Ήταν επόμενο από αυτόν τον πολιτισμό να ξεχωρίσουν τρία τέκνα της και να διαπρέψουν στα γράμματα με πανελλήνια ακτινοβολία.

Και είναι βέβαιο ότι το παράδειγμά τους θα το ακολουθήσουν και οι νεώτερες γενιές διότι οι πνευματικές πηγές της Κουκουβίστας έχουν το στοιχείο της διαχρονικότητας.

Άλλωστε πέρα από τον τομέα των γραμμάτων οι χωριανοί μας έχουν διαπρέψει σε όλους τους τομείς με τους οποίους ασχολήθηκαν.

Πίσω από αυτό το μεγάλο και σημαντικό έργο των τέκνων της Κουκουβίστας υπάρχει η πολιτιστική παράδοση του χωριού μας, η οποία συνεχώς εμπνέει και θα εμπνέει στο μέλλον τα παιδιά της.

Θανάσης Μαλεβίτσας

Παρουσίαση βιβλίου

Ένα βιβλίο υψηλού ήθους

Κώστα Τριανταφύλλης: "Με νύχια και με δόντια" σελ. 254- Αθήνα 1995

Τον Κώστα Τριανταφύλλη τον γνώριζα από καιρό.

Σκέφτομαι όμως πόσο επιπόλαια γνωρίζουμε τους ανθρώπους. Και αυτό προς ζημιά δικιά μας, διότι κάθε άνθρωπος μπορεί να μας διδάξει, να μας καταστήσει καλύτερους, διότι είναι πολύ μεγάλο κέρδος να γνωρίζεις έναν άνθρωπο ως το βάθος του.

Αυτές τις σκέψεις έκανα όταν τελείωσα το διάβασμα του βιβλίου του Κώστα Τριανταφύλλης, που φέρει τον τίτλο "Με νύχια και με δόντια". Τώρα πλέον μπορώ να πω πως όχι μόνο γνωρίζω το φίλο μου Κώστα καλύτερα, αλλά πως είμαι υπερήφανος γι αυτό. Βλέπεις έναν άνθρωπο στο δρόμο, στο γραφείο σου, σε κάποια εκδήλωση και δεν ξέρεις τί θησαυρούς εμπειρίας φέρνει μέσα του αυτός ο άνθρωπος και πόσο θα τον αγαπούσες, αν τον ήξερες.

Ευτυχώς που ο κ. Τριανταφύλλης έγραψε την ιστορία της ζωής του. Έτσι διέσωσε κατά τον πλέον παραστατικό τρόπο αυτά που πέρασε ο απλός Έλληνας κατά τα χρόνια του εμφυλίου πολέμου. Διότι, βεβαίως, έχει σημασία που γνωρίζουμε τη ζωή μιας οικογένειας κατά τα χρόνια της μεγάλης δυστυχίας. Αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Είναι και μια μαρτυρία που έχει ιστορική σημασία. Αυτά που έγραψε ο Κώστας Τριανταφύλλης ενδιαφέρουν κάθε ιστορικό της νεοελληνικής ζωής, αλλά και κάθε Έλληνα που επιθυμεί την αυτογνωσία του.

Στο βιβλίο αυτό διασώζεται ό,τι πολυτιμότερο διαθέτει ο Έλληνας. Πρώτα-πρώτα την ενότητα και την αγάπη της οικογένειας. Εδώ καταλαβαίνουμε τί πολύτιμη αφετηρία για μια νέα ύπαρξη είναι η αγαπητική ενότητα της οικογένειας, η μάνα, ο πατέρας, τα παιδιά, τα αδέρφια.

Η φτώχεια τους και ο πόνος τους δεν είναι τίποτα μπροστά στον πλούτο των υψηλών αισθημάτων της αγάπης, της αφοσίωσης και θυσίας. Τέτοιους πυρήνες ήθους και ενότητας έχει η Ελληνική οικογένεια, γι' αυτό το έθνος επιβίωσε μέσα στις πλέον αντίξοες συνθήκες χιλιάδες χρόνια τώρα.

Αυτό είναι το μέγα μάθημα που παίρνουμε από το βιβλίο για το οποίο μιλάμε. Διότι αυτά που περιγράφει ο Κ. Τριανταφύλλης, δεν είναι ατομική περίπτωση, είναι ταυτόχρονα και "εθνική". Διότι μας δίνει τα εχέγγυα πως με τέτοιους ανθρώπους ο Ελληνισμός δεν φοβάται το μέλλον του.

Βέβαια το βιβλίο αυτό έχει και τις ιδιαίτερες αρετές του.

Είναι γραμμένο με τη γλώσσα ρέουσα, πυκνή και εκφραστική. Η οικονομία της αφήγησής του είναι εκπληκτική, πουθενά δεν λέγει λιγότερα, αλλά ούτε και περισσότερα από όσα πρέπει. Η διαδοχή των καταστάσεων είναι καλά οργανωμένη, καθώς ο συγγραφέας γνωρίζει να επιλέγει το ουσιώδες.

Επειδή η πέννα του είναι βουτηγμένη στο αίμα της καρδιάς του, ο λόγος του μας συγκινεί βαθύτατα. Είναι φορές που δεν μπορείς να κρατήσεις τα δάκρυά σου. Στο τέλος χαίρεσαι για την παρατηρητικότητα, την πνευματικότητα και το ήθος του ανθρώπου, ακριβώς του Κώστα Τριανταφύλλης, από την Ευρυτανία.

Σημείωση: Αντίτυπα του βιβλίου βρίσκονται στα γραφεία του Συνδέσμου και στη βιβλιοθήκη του χωριού, τα οποία προσφέρθηκαν από τον συγγραφέα και μπορεί να τα δανεισθεί όποιος επιθυμεί να το διαβάσει.

Θανάσης Μαλεβίτσας

50 χρόνια από τον καταραμένο εμφύλιο πόλεμο

Μισός αιώνας από την αδελφοκτόνα σύρραξη των Δεκεμβριανών στα 1944, από την οποία αιματοκυλίστηκε η Αθήνα.

Λες και σέρνεται κάποια κατάρρα. Από τα πανάρχαια χρόνια τρώγονται οι Έλληνες μεταξύ τους. (Το παρακάτω ανάγνωσμα αποτελεί απόσπασμα από το ανέκδοτο βιβλίο μου **"Η καπετάνισσα Διαμάντω"**.)

Στον αδελφοκτόνο σπαραγμό των Αθηνών σκοτώθηκαν και δυο αδελφια παιδιά μιας φτωχής και άπορης φαμίλιας. Ο ένας απ' αυτούς υπηρετούσε από την Μεταξική ακόμη περίοδο στη Χωροφυλακή, ενώ ο άλλος ο Λευτέρης, θερμόαιμος και ενθουσιώδης τύπος είχε ενταχθεί στον ΕΛΑΣ. Και τα δυο αδελφια εμφορούμενα από πατριωτικά ιδεώδη είχαν ενταχθεί σε διαφορετικά στρατόπεδα για να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στην πατρίδα, για την οποία θυσιάσαν ακόμα και τη ζωή τους.

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΩΝ ΔΙΑΔΗΛΩΤΩΝ

Παρά την άρνηση του πρωθυπουργού η συγκέντρωση των ΕΑΜΙΤΩΝ πραγματοποιήθηκε στις 4 Δεκ. 1944. Μυριάδες λαού ψάλλοντας αντάρτικα θούρια με ζητωκραυγές και πλακάτ κατέκλυσαν την ιστορική πλατεία Συντάγματος (3 Δεκέμβρη 1944). Η επικρατούσα κατάσταση ήταν εκρηκτική και τα πνεύματα οξυμμένα έως το έπακρο. Το αποτέλεσμα της Ειρηνικής εκείνης διαδήλωσης ήταν θλιβερό, η ομώνυμη πλατεία κι ένα γύρω οι δρόμοι, ποτίστηκαν εκείνη την ημέρα κυριολεκτικά στο αίμα.

Ποιοι ήταν εκείνοι που πυροβόλησαν στο ψαχνό τους διαδηλωτές; Απλούστατα εκείνοι που δεν συμφωνούσαν με τα συνθήματα του ξεσηκωμένου λαού. Μισούσαν τους διαδηλωτές επειδή ζητούσαν: Να φύγουν οι ξένοι, ισονομία, ισοπολιτεία και ελευθερία. Τα πουλημένα εκείνα όργανα σκότωσαν εν ψυχρώ 25 περίπου άτομα και τραυμάτισαν 100. Ήταν τα πρώτα θύματα της πολυαιμακτής Δεκεμβριανής σύρραξης. Από την ημέρα εκείνη άρχισαν οι οδομαχίες και νε συνεχεία οι καταλήψεις Αστυνομικών Τμημάτων.

Στο μακελειό των Αθηνών αλληλοεξοντώθηκαν ως και αδελφια ακόμα, τα οποία στην πραγματικότητα δεν είχαν να μοιράσουν απολύτως τίποτα, αλλά για τις πολιτικές τους διαφορές και μόνο. Το θέαμα των διεσπαρμένων πτωμάτων, αγωνιστών και πολιτών, ήταν φρικιαστικό. Αγανακτισμένος ο λαός για το φοβερό εκείνο έγκλημα κατάρριον τους δολοφόνους, ντόπιους και ξένους.

Βαθιά λύπη και συγκίνηση σκόρπισε στην ιδιαίτερη πατρίδα τους ο τραγικός θάνατος των δυο ως άνω αδελφών, του Βασίλη και του Λευτέρη.

Η θυσία τους αποτελούσε το θέμα της ημέρας για αρκετό χρονικό διάστημα στα καφενεία του χωριού τους. Οι "δασκαλοι" των αδικοχαμένων αδελφών καλλιέργησαν μεθοδικότατα ανάμεσά τους τη διχόνοια και το φανατισμό.

Μισούσαν όλους εκείνους που δεν συμφωνούσαν μαζί τους. Ακόμα περισσότερο, μισούσαν εκείνους που τους εμπόδιζαν δια των όπλων τους την πραγματοποίηση των στόχων τους, για τους οποίους έδωσαν τελικά ακόμα και τη ζωή τους. Ο Λευτέρης αντάρτης του ΕΛΑΣ αγωνιζόταν για τα ιδανικά της λευτεριάς. Οραματιζόμενος την εγκαθίδρυση σοσιαλιστικού καθεστώτος θα πολεμούσε με όλες του τις δυνάμεις για την ανατροπή του σαθρού κατεστημένου.

Από την άλλη μεριά ο αδελφός του ο Βασίλης υπηρετώντας στη Χωροφυλακή υπερασπιζόταν με σθένος κι αυταπάρνηση τα όσια και ιερά της φυλής μας για τα οποία είχε δώσει όρκο να φυλάει και να προστατεύει.

Και οι δυό τους έλεγαν πως πολεμούν για την αποκατά-

σταση της δημοκρατίας, της ελευθερίας και της ομαλότητας στη χώρα μας. Ο καθένας φυσικά ήθελε τη δημοκρατία στα μέτρα του.

Όταν έγινε η συγκέντρωση στην πλατεία Συντάγματος στις 3 και 4 Δεκεμβρίου του 1944 το τάγμα του ΕΛΑΣ που υπηρετούσε ο Λευτέρης βρισκόταν στο Θησείο. Ύστερα από τα αιματηρά εκείνα γεγονότα που είχαν συμβεί στην παραπάνω διαδήλωση, το τμήμα του πήρε εντολή να χτυπήσει τη Χωροφυλακή στου Μακρυγιάννη.

Η μοίρα η οποία παίζει πολλές φορές άσχημο παιχνίδι με την δυστυχία των ανθρώπων θέλησε στη φοβερή εκείνη αδελφοκτόνα μάχη να είναι αντιμέτωποι οι δύο αδελφοί.

Ο Λευτέρης απ' έξω από τα τείχη του στρατώνα να μάχεται με τους ΕΛΑΣΙΤΕΣ συναγωνιστές του για την κατάληψή του κι ο Βασίλης ταμπουρωμένος από μέσα με τους συναδέλφους του ν' αμύνεται μέχρι τελευταίας του πνοής υπέρ πίστεως και πατρίδος.

Οι Ελασίτες στην ανάπαυλα της μάχης καλούσαν με τον τηλεβόα τους χωροφύλακες να παραδοθούν. Κι ύστερα πάλι γινόταν χαμός από τα καταιγιστικά πυρά των δύο αντιμαχόμενων όσο και αλληλομισούμενων παρατάξεων.

Οι αντάρτες ακροβολισμένοι ένα γύρω από το θρυλικό κτίριο της Χωροφυλακής περιέσφιγαν ολοένα και περισσότερο τους ηρωικούς υπερασπιστές του.

Ο Λευτέρης ανάμεσα στους Ελασίτες της ομάδας θανάτου τραβώντας την σκανδάλη του οπλοπολυβόλου του σκεπτόμενος τον αδελφό του το χωροφύλακα ότι ενδέχεται να τον σκοτώσει, αισθάνθηκε ένα δυνατό σφίξιμο στην καρδιά του. Μεσ' στον αχό της σφοδρότατης εκείνης μάχης φέρνοντας στο νου του τις σοφές όσο και ανθρώπινες συμβουλές του **Άρη "όχι Λευτέρη τον αδελφό σου"**, σωριάστηκε κάτω λιπόθυμος. Ίσως να συνετέλεσαν σ' αυτό η σωματική εξάντληση από την κόπωση, την πείνα και το φοβερό κρύο που επικρατούσε. Αμέσως οι σύντροφοί του τον μετέφεραν στο πλησιέστερο σπίτι, ώσπου να συνέλθει. Αφού ζεστάθηκε και ανέκτησε τις δυνάμεις του επέστρεψε δριμύτερος στη μάχη.

Την έκτη μέρα κι αφού η μάχη συνεχιζόταν με αμειώτη ένταση τα νεύρα του Λευτέρη κλονίστηκαν. Με απελπισμένες κραυγές καλούσε τον αδελφό του να παραδοθεί: "παραδώσου ρε Βασίλη κι έχεις το λόγο της τιμής μου πως δεν θα τολμήσει κανένας να σε πειράξει...".

Αυτό επαναλήφθηκε πολλές φορές. Ο Βασίλης ακούγοντας τη γνώριμη φωνή του αδελφού του η καρδιά του σπάραζε. Το φοβερό εκείνο μακελειό συνεχίστηκε μέχρι τις 12 του μηνός.

Η πιο αιματηρή σύγκρουση έγινε στις 11 Δεκεμβρίου 1944. Η συνδυσασμένη εκείνη ορμητική εξόρμηση των ανταρτών, στην οποία χύθηκε ποτάμι αίματος, δεν έφερε το προσδοκούμενο αποτέλεσμα. Από τα πυκνά πυρά των αμυνομένων χωροφυλάκων σκοτώθηκαν έξω από τον στρατώνά επτά αντάρτες. Ανάμεσα στους νεκρούς Ελασίτες ήταν και ο Λευτέρης.

Κι ο τηλεβόας του με τον οποίο ο άμοιρος Λευτέρης εκλιπαρούσε τον αδελφό του τον χωροφύλακα να παραδοθεί, δεν ξανακούστηκε πια. Τότε υποψιάστηκε ο οχυρωμένος στο "κάστρο" της Χωροφυλακής Βασίλης, ότι από τιςθεριστικές ριπές των πολυβόλων τους θα σκοτώθηκε και ο αδελφός του. Αφού δεν ακούγεται ο Λευτέρης, "τον φάγαμε", μονολογούσε. Μ' αυτή τη σκέψη ανατρίχιασε. Αδιαφορώντας για τον κίνδυνο που διέτρεχε από το αδιάκοπο ντουφεκίδι, έρποντας τα μεσάνυχτα σύρθηκε έξω από τον μαντρότοιχο κι αναγνώρισε το πτώμα του. Αγκαλιάζοντας

το άψυχο κουφάρι του σκοτωμένου αδελφού του ξέσπασε σε λυγμούς. Ο γενναίος ψυχός εκείνος άνδρας σπαράζοντας στο κλάμα για τον άδικο χαμό του ψέλιζε... **"Συγχώρεσέ με αδελφέ. Ίσως να ήταν δική μου η σφαίρα που σε σκότωσε. Φταίξαμε κι οι δυο μας. Δεν μπορέσαμε οι δύστυχοι να μονιάσουμε..."**

Συγκλονισμένος ο Βασίλης για το τραγικό εκείνο συμβάν θρηνούσε όλη την ημέρα το νεκρό μονάκριβο αδελφό του.

Με την επέμβαση των αρμάτων μάχης το πρωί της επόμενης μέρας κόπασαν για λίγο οι θελλώδεις επιθέσεις των Ελασιτών. Κι ένα γύρω στον πολιορκημένο στρατώνα, στο απόρθητο εκείνο οχυρό των χωροφυλάκων, ο οποίος στάθηκε αδύνατο να κυριευθεί από τις αλλεπάλληλες όσο και σφοδρότατες επιθέσεις των ανταρτών ο κλοιός λασκάρησε. Σποραδικά πυρά εξακολουθούσαν να σκορπίζουν τον τρόμο και τον πανικό στην αναστατωμένη συνοικία του Μακρυγιάννη.

Σουρουπώνοντας έπιασε δυνατή μπόρα κι ο Βασίλης διακατεχόμενος από πόνο και ανησυχία για το εκτεθειμένο ακόμα στο ύπαιθρο πτώμα του αδελφού του άρπαξε μια κουβέρτα κι έτρεξε έξω από το τείχος με προφυλάξεις να μην τον δουν, ακόμα κι οι δικοί του, για να το σκεπάσει.

Προτού ακόμα προλάβει ν' απλώσει την κουβέρτα επάνω στον σκοτωμένο Ελασίτη, δέχτηκε μια ριπή κατάστηθα

από ελεύθερο σκοπευτή και σωριάστηκε κι εκείνος κάτω, θανάσιμα τραυματισμένος, δίπλα στον αντάρτη αδερφό του κι αγκαλιάζοντας το παγωμένο κεφάλι του Λευτέρη ξεψύχησε.

Σκοτώθηκαν και τα δυο αδέρφια για μια ιδέα.

Δυο λεβέντες ορφανοί και πάμπτωχοι θυσίασαν τη ζωή τους στο βωμό της ελευθερίας, για την οποία έδινε ξεχωριστή έννοια ο καθένας τους.

Ο Λευτέρης αγωνίστηκε για τον σοσιαλισμό, για ένα λαϊκό, δημοκρατικό καθεστώς. Για την κατάργηση της ατομικής ιδιοκτησίας και της διάκρισης των κοινωνικών τάξεων.

Αντίθετα ο Βασίλης εμφορούμενος από εθνικά ιδεώδη, έπεσε στο πεδίο της μάχης πολεμώντας τους κομμουνιστές ως "αθεϊστές" και "απάτριδες". Άλλωστε αυτή ήταν η αποστολή του να προστατεύσει πάσει θυσία το πολίτευμα που του εμπιστεύθηκαν τη διαφύλαξή του.

Πάντως ένα είναι το γεγονός ότι στον αδελφοκτόνο εκείνο σπαραγμό χάθηκαν χιλιάδες παλικάρια για ένα κόσμο σίγουρα όχι αγγελικά πλασμένο...

Εύχομαι η πολιτική ζωή προς όφελος του τόπου να κινείται σε ήπιους δρόμους, ν' απαλλαγεί από τις ακρότητες και την αλαζονεία και να μην υποτιμά τον λαϊκό παράγοντα.

Φάνης Λευκαδίτης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Την Τετάρτη 13 Δεκεμβρίου 1995 στις 6 μ.μ. στην αίθουσα "ΔΕΛΦΟΙ" του Πνευματικού κέντρου Ρουμελιωτών (Σίνα και Δαφνομήλη) η **Ομοσπονδία Συλλόγων Β.Α. Παρνασσίδας** πραγματοποιεί εκδήλωση ιστορικής μνήμης με θέμα: **"Η Φωκίδα στη Βυζαντινή περίοδο"** με ομιλητή τον καθηγητή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων κ. **Ταξιάρχη Κόλλια**.

Η εκδήλωση, η οποία τελεί υπό την αιγίδα του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιωτών θα κλείσει με πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα από την χορωδία "Αρμονικό Εργαστήρι".

Πιστεύουμε ότι όλοι οι συγχωριανοί θα τιμήσουν με την παρουσία τους την εκδήλωση.

eso form
n. avgerinos

Νίκος Χ. Αυγερινός
Βιοτεχνία εσωρούχων

Γυναικεία

Ανδρικά

Παιδικά

Θεοτόκου 9 Αιγάλεω
τηλ: 5986368

Ανακοίνωση

Το Δ.Σ. του Συλλόγου αισθάνεται την υποχρέωση να ευχαριστήσει τους εκλεκτούς συγχωριανούς:

Θανάση Μαλεβίτση,

Γιώργο Χασιακό,

Δημήτρη Αλεξίου και

Αλεξάνδρα Τούμπα

για την βοήθειά τους στην επιτυχία των εκδηλώσεων του Αυγούστου στο χωριό με τις ομιλίες τους και την προβολή ολάνθις.

"Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ"

♦
Συντακτική Επιτροπή:

Βαγγέλης Τσιρώνης

Νίκος Τζαμτζής (επιμέλεια ύλης)

Αλεξάνδρα Τούμπα

♦
Διευθυντής Σύνταξης:

Νίκος Αυγερινός

(ο εκάστοτε Πρόεδρος του Συνδέσμου)

♦
Φωτοστοιχειοθεσία

Επιμέλεια - διεκπ/ση έκδοσης

Αριστέα Καρούλη

Εκδόσεις - Γραφικές τέχνες

Επιμέλεια εκδόσεων - Παραγωγή εντύπων

Θεοδοσίου 21 & Πετρούπολης Ν. Λιόσια

Τηλ. 2629 757 - 2619 003 Fax: 2629 757

Ο τελευταίος αντάρτης της Γκιώνας αποκαλύπτει

Αναδημοσιεύουμε από την εφημερίδα ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ το κείμενο του **Φοίβου Οικονομίδη** και που αναφέρεται στον συγχωριανό μας **Γιάννη Π. Ράπτη** (**Κοντοβράκη** = ψευδώνυμο που χρησιμοποιούσε σαν αντάρτης του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας 1946-1949).

Πώς έγινε η παράδοση του κ. Κουτσοπέταλου (Υπουργού της τότε Κυβέρνησης που είχε συλληφθεί από τον ΔΣΕ).

Ο Γιάννης Ράπτης (Κοντοβράκης) είναι ο τελευταίος αντάρτης που είχε απομείνει στη Γκιώνα μετά το τέλος του εμφυλίου πολέμου.

Ο Ράπτης έχει κι αυτός την ιστορία του στον ΕΛΑΣ και στον Δημοκρατικό Στρατό Ελλάδας και σκέφτεται μάλιστα να την δημοσιεύσει σε βιβλίο.

Είναι ο άνθρωπος που μετέφερε μετά από διαταγή του Αρχηγείου του τον **Λουκά Κουτσοπέταλο**, ένα από τους ιδρυτές του Φιλελεύθερου κόμματος που είχε συλληφθεί από τους αντάρτες και τον παράδωσε στις επίσημες αρχές.

Η κράτηση του Κουτσοπέταλου τότε από τους αντάρτες είχε προκαλέσει σάλο στις εφημερίδες.

Την ιστορία αυτή της παράδοσης του Κουτσοπέταλου με τον ασφαλέστερο δυνατό τρόπο, μας διηγείται παρακάτω ο Γιάννης Ράπτης.

«Τον Κουτσοπέταλο τον πιάσανε στο Μπάρζι της Λειβαδιάς. Πήγε για κυνήγι ο άνθρωπος, τον είδαν και τον πιάσανε. Τραβήξαν για την Αγόργιανη. Ο Κουτσοπέταλος πάντα καβάλα σ' ένα μουλάρι.

«Αφού είχε φύγει ο Διαμαντής από τον Παρνασσό, κάποιος τόσκασε απ' τα Έρπεδα και πήγε στην Άμφισσα και πρόδωσε ότι δεν υπάρχει τμήμα αντάρτικο.

Όταν ο στρατός το πληροφορήθηκε πήγε να καταλάβει τα Έρπεδα (εκεί που εκπαιδεύονταν οι νέοι αντάρτες) μια και δεν υπήρχε εκεί κανείς.

«Ξεκινήσαν δυο τάγματα του κυβερνητικού στρατού μ' ένα αξιωματικό ονόματι Γιαννούλη και έφθασαν στα Έρπεδα.

Ξήλωσαν τα πάντα και τα φόρτωσαν στα ζώα.

«Τυχαιά ένα παιδί πέφτει απάνω στον Διαμαντή και τον πληροφορεί για τον κυβερνητικό στρατό. Ο Διαμαντής κάνει ενέδρα στα Αραχωβίτικα λιβάδια, σκοτώνουν τον διοικητή του τάγματος, τον Γιαννούλη, πιάνουν αρκετούς αιχμαλώτους και ξαναπαίρνουν όλα τα λάφυρα πίσω μαζί με τα όπλα του στρατού.

«Ο Κουτσοπέταλος ακολουθούσε τον Διαμαντή σ' όλη αυτή την ιστορία. Μετά τον προώθησαν στο **Μακρυκάμψι, στα χωριά Δάφνη και Ανατολή**. Τον Κουτσοπέταλο τον ταΐζαν πολύ καλά, φρυγανιές, μέλι κ.λπ.

ΕΚΠΛΗΞΗ ΓΙΑ ΤΑ ΡΟΥΧΑ

«Εκείνο που είχε πει σε μένα ο ίδιος ο Κουτσοπέταλος είναι το εξής:

«Ένα πράγμα δεν μπορώ να καταλάβω. Έδωσα τα ρούχα μου στις 10 η ώρα το πρωί και στις 11 βλέπω τα ρούχα μου φρεσκοσιδερωμένα πάνω στο κρεβάτι. Νόμιζα ότι ήταν άλλα ρούχα· αλλά κοίταξα και είδα ότι ήταν τα δικά μου».

«Ο Κουτσοπέταλος το θεωρούσε αυτό μεγάλο πράγμα, μέσα σε μια ώρα δηλαδή, τα ρούχα του να είναι πλυμένα, σιδερωμένα και στεγνά, ενώ έξω είχε δυο μέτρα χιόνι. Θυμάμαι που μου έλεγε: «σας θαυμάζω γιατί έχετε σιδερένια πόδια. Εγώ καβάλα, εσείς με τα πόδια μεσ' τα χιόνια στον Παρνασσό και δεν μπορώ να σας προλάβω. Σας αξίζει να νι-

κήσετε».

Και συνεχίζει ο Ράπτης:

«Κάποια μέρα με παίρνουν τηλέφωνο. Πάω σ' ένα σπιτάκι, σε κάποιο χωριό. Εκεί βρισκόταν ο Κουτσοπέταλος καθισμένος δίπλα στο τζάκι. Έχουμε εντολή από το αρχηγείο, μου λένε οι δικοί μας, να στον παραδώσουμε για να τον πας στον αστικό στρατό, χωρίς να πάθει τίποτα. Έπρεπε να πάρω τα μέτρα μου. Υπήρχε ο κίνδυνος, όπως μου έλεγε ο Κουτσοπέταλος, να τον σκοτώσουν οι μοναρχικοί και να πουν ότι τον δολοφονήσαμε εμείς.

«Α, ΤΟΝ ΑΛΗΤΗ»

«Πήρα τον μπαρμπα-Λουκά (Κουτσοπέταλο) και πήγαμε στην Κάνιανη να ξεφυτίσουμε. Φτιάξαμε τσάι. Κατά τις 12 η ώρα το βράδυ έστειλα σ' όλους τους δρόμους και τα μονοπάτια σκοπές και περίπολους ώστε να αποφύγουμε να πέσουμε σε ενέδρα. Ξεκινήσαμε. Στον δρόμο ο Κουτσοπέταλος μου διηγούνταν διάφορες ιστορίες.

Του είπα: «Απόψε, υπουργέ, θα σε περιμένει στο σταθμό η κυρία σου με τον κ. Ρέντη» «Α, τον αλήτη αυτόν», μου απάντησε για τον **Ρέντη**, «τον μεθύστακα». «Πάψε, του λέω, φίλοι είστε και θα τα βρείτε».

«Εμείς, τότε είχαμε ζητήσει σ' αντάλλαγμα για τον Κουτσοπέταλο, τον Γρηγοριάδη, τον Σαράφη και άλλους. Αυτοί δεν το δέχτηκαν. Και ο Ρέντης σαν υπουργός τότε των Εσωτερικών είχε δηλώσει ότι αφού σκοτώνονται τόσοι, ας πάει κι ένας ακόμα, εννοώντας τον Κουτσοπέταλο.

«Για τον πρωθυπουργό, τον Σοφούλη, ο Κουτσοπέταλος, μου έλεγε πως «του κρατάνε το χέρι για να υπογράψει τις θανατικές καταδίκες».

«Του είπα να μη φοβάται και να μιλάει ανεπηρέαστα, γιατί εμείς έχουμε διαταγή και θα τον παραδώσουμε ούτως ή άλλως.

Αυτά που σου λέω, μου απάντησε ο Κουτσοπέταλος, θα τα γράψω όλα στις εφημερίδες, μόλις γυρίσω. Τον τρόπο που μου φερθήκατε.

«Και πραγματικά ό,τι μου είπε τα έγραψε κατά γράμμα όλα. Εγώ νόμισα ότι φοβόταν και ήθελε να μου κάνει το χατίρι, αλλά τα έλεγε αληθινά. Γι' αυτό οι εφημερίδες τον σχολιάσανε και έγραφαν μετά: «Αν θέλεις κ. Κουτσοπέταλε, να φας φρυγανιές με μέλι, να ο Δημοκρατικός Στρατός».

ΦΟΒΑΜΑΙ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ

«Ε»; Τελικά πώς τον παραδώσατε;

«Από την Κάνιανη ξεκινήσαμε κατά τις 1-2 το βράδυ. Προηγούμενα στην Κάνιανη βρήκαμε τον πρόεδρο και τον αντιπρόεδρο, φτιάξαμε μια απόδειξη στο πόδι, υπογράψαμε όλοι, υπογράψε κι ο Κουτσοπέταλος, για να τον παραδώσουμε. Μια απόδειξη παραλαβής να πούμε.

Στο δρόμο που πηγαίναμε ο Κουτσοπέταλος μου λέει τα εξής:

«Τώρα δεν φοβάμαι εσάς, αλλά τους άλλους», εννοώντας τον κυβερνητικό στρατό.

Αυτό το είχα κι εγώ υπόψη μου.

Μπορούσε δηλαδή να τον σκοτώσουν και να πουν ότι τον σκοτώσαμε εμείς.

Του απάντησα και με τους τύπους:

«Υπουργέ μου και σ' αυτό θα σ' εξασφαλίσω», του λέω.

«Την ώρα που θ' ανεβαίνεις στο διοικητήριο -συνέχισα- στο στρατόπεδο του χωριού **Καστέλια**, θα σου μιλήσω».

«Μα αυτό που μου λες - απάντησε ο Κουτσοπέταλος- δεν είναι δυνατό».

«Για μας όλα είναι δυνατά, του λέω κι αυτό το αποδείξαμε».

Ο Κουτσοπέταλος δεν το πίστεψε αυτό που του είπα. Του φάνηκε παράξενο

Αφού παράδωσα στον Πρόεδρο και στον αντιπρόεδρο της **Κάνιανης** τον Κουτσοπέταλο για να μεταφερθεί στο στρατόπεδο, του είπα:

«Τώρα που θα πας κάτω, γράψε ό,τι καταλαβαίνεις.

«Σου υπόσχομαι, μου απάντησε, ότι θα τα γράψω όλα όσα σου είπα» Και πραγματικά τάγραψε.

Ξεκίνησαν μπροστά ο πρόεδρος, μετά ο αντιπρόεδρος και πίσω ο Κουτσοπέταλος πάνω στο μουλάρι για να πάνε στο στρατόπεδο. Ο δρόμος που πήραν ήταν μες τον κάμπο. Έδωξα το τμήμα που ήταν μαζί μας κι έμεινα μόνος μου. Είμασταν στον κάμπο και ξημέρωνε και μπορούσαν να μας έριχναν με τα κανόνια.

Ο στρατός το 1947-48 έμενε μες τη γούβα. Πού να βγει έξω; Τον αφήναμε εμείς;

Όλο σε άμυνα ήταν μες στα αμπριά.

Οι εξορμήσεις που έκαναν γίνονταν την άνοιξη, από τον Απρίλη και μετά. Τον χειμώνα ήταν μέσα στα καβούκια τους.

ΜΕ ΤΟ ΧΩΝΙ

» Στα Καστέλια ήταν η 71 ταξιαρχία Ρίμινι. Όπου πήγαινε, χάλαγε κόσμος.

Ο Κουτσοπέταλος κατηφόριζε απ' τον δρόμο κι εγώ μέσα από τα πουρνάρια δίπλα από μια πλαγιά τον ακολουθούσα, δίχως να το ξέρει.

Όταν μπήκε στο στρατόπεδο κατέβηκε από το μουλάρι και άρχισε να ανεβαίνει τα σκαλιά του διοικητηρίου. Πήρα το χωνί ενός παλιού γραμμόφωνου που είχα μαζί μου και φώναξα από το ύψωμα Αη Βασίλης που ήμουν:

«Προσοχή, προσοχή». με το «προσοχή» πλακώνουν τα πολυβόλα και οι όλμοι.

Συνεχίζω:

«Αυτή την ώρα ανεβαίνει τα σκαλιά του διοικητηρίου ο Λουκάς Κουτσοπέταλος, ο πρώην υπουργός και βουλευτής του Φιλελεύθερου Κόμματος για να συναντήσει τον διοικητή Παππά. Αν πάθει τίποτα, εσείς θα είσθε υπεύθυνοι».

Τα πολυβόλα χαλούσαν τον κόσμο. Νόμιζαν ίσως ότι τους είχαμε κυκλώσει.

Εκεί στα Καστέλια κάθε βράδυ τους κάναμε τη ζωή μαρτύριο. Μέχρι επιστράτευση κάναμε μες στον κάμπο, μέρα μεσημέρι.

Είμαι από αυτά τα μέρη και τα ήξερα πολύ καλά.

Βέβαια δεν γνωρίζω τί θα σκέφθηκε ο Κουτσοπέταλος εκείνη τη στιγμή, που φώναξα με το χωνί. Πάντως θα κατάλαβε ότι εμείς τον λόγο μας τον κρατήσαμε.

Ανάνηδογραφία

Καθισμένος στο γραφείο του Συλλόγου μας τα πρωινά που έχω την ευχέρεια να πάρω κάποιο τηλέφωνο κάποιου χωριανού μας που έχει κάποιο πρόβλημα, κάποιου Κουκουβιστιανού που θέλει να προσφέρει κάποια χρήματα κ.λ.π.

Έχοντας στο γραφείο πολλές εφημερίδες διαφόρων Συλλόγων κοντινών αλλά και μακρινών χωριών π.χ. **Ωραία Σαμαρίνα**, τί πλούτος Θεέ μου. Σε καμιά πολιτική εφημερίδα - οποιασδήποτε πολιτικής παράταξης- δεν θα βρεις τόσο πλούτο ανθρωπιάς - πραγματικού ενδιαφέροντος - Εθνικού, πολιτιστικού, κοινωνικού και ιστορικού περιεχομένου.

Θα σας παραπέμψω σε δυο μόνο γραπτά της εφημερίδας **"Ο Διάκος"** του ίδιου χωριού και της εφημερίδας **"Αγοριανίτικα νέα"** της Αγόριανης.

Στην μεν πρώτη εφημερίδα μια κυρία, η κ. **Αθανασία Βανδώρου**, διηγείται ένα ταξίδι της στην Αυστρία, όπου οι Αυστριακοί σε κάποιο καφενείο της Τεργέστης - ΤΟ ΜΑΖΕΟ - έπιασαν το Ρήγα Φερραίο το Γενάρη του 1798 για να τον παραδώσουν στους φίλους τους Τούρκους, όπου τον μετέφεραν στο Βελιγράδι, πού τον θανάτω-

σαν άγνωστο, πώς και ποιοί.

Ενώ στα **"Αγοριανίτικα νέα"** κάποιος που υπογράφει ως Πανοχωρίσιος γράφει 8 κομμάτια 1-2-3-4-5-6-7-8-για την Βοσνία. Θα σας γράψω το τελευταίο.

Επιστρέφοντας από τη Βοσνία μαζί με τις εικόνες της καταστροφής, μαζί με τον κόμπο στο λαιμό, μαζί με την γλυκειά ελπίδα των παιδικών ματιών κουβαλώ καρφωμένα στο μυαλό μου τα αποχαιρετιστήρια λόγια του Σέρβου Διοικητή προκάλυψης στα χαρακώματα της πρώτης γραμμής:

Είσαστε οι μόνοι φίλοι που φθάσατε ως εδώ.

Μόνο τρελοί Έλληνες θα το αποφάσιζαν. Ήρθατε γιατί μας αγαπάτε και επειδή και μεις σας αγαπάμε.

Σας ευχόμαστε να μην βρεθείτε ποτέ στη θέση μας.

Και δεν θα βρεθείτε, εάν δεν επιτρέψετε σε κανέναν να δημιουργήσει μέσα στη χώρα σας ΓΡΑΜΜΕΣ ΜΕΤΩΠΟΥ ΓΡΑΜΜΕΣ ΧΑΡΑΚΩΜΑΤΩΝ

Θα πω δυο λόγια στο Σέρβο Διοικητή.

Δυστυχώς στρατηγέ μου, τα γευτήκαμε πρώτοι εμείς, γιατί δεν τηρήσαμε την τελευταία συμβουλή σας.

Νίκος Παν. Ράπτης

Είδη θάλασσας

Μαγιώ Δώρα

"Μαριάννα"

Μαριαννα Μπανου

Αρτέμιδας 104 Άρτεμη

Τηλ. 0294 - 82260

Καλοσκοπίτες

Για οποιαδήποτε ηλεκτρολογική εργασία στο χωριό μας,

προτιμάτε τον ηλεκτρολόγο μας

Παναγιώτη Κουμπούρη

Εργασία εγγυημένη Τιμή λογική

Βάπτιση

Η Αγγελική Κολλύρη και ο Κώστας Σταθάκης βάπτισαν την κόρη τους την Κυριακή 22-10-1995 στους Αγίους Ισιδώρους Λυκαβηττού και της έδωσαν το όνομα **Κατερίνα**.

Νονά ήταν η Ρούλα Δανιήλ.

Γάμοι

♦ Το Σάββατο 14-10-1995 στον ιερό ναό Μεταμόρφωσης Σωτήρος η **Αργυρώ Γεωργίου** παντρεύτηκε τον **Αχιλλέα Κακαράτζα**.

♦ Το Σάββατο 18-11-1995 στον Ιερό ναό Αγίας Σοφίας Ν. Ψυχικού παντρεύτηκαν ο **Πάνος Τομαράς** και η **Κατερίνα Κυριαζή**.

♦ Το Σάββατο 14-10-1995 ο **Κώστας Τσίνας** πάντρεψε στην Καρδίτσα τον γιό του.

♦ Την Κυριακή 26-11-1995 στον Ιερό Ναό Μητρόπολης Αθηνών παντρεύτηκαν ο **Χαράλαμπος Π. Γιαννόπουλος** και η **Νικολέττα Παλαιολόγου**.

Τα δακτυλίδια άλλαξε η **Νίκη Χριστοφόρου** και τα στέφανα η **Μαριάννα Μαλεβίτση**.

Στους νεόνυμφους ευχόμαστε βίο ανθόσπαρτο.

Επανάρθωση

Στο τεύχος 98 στη στήλη "επιτυχίες νέων" αναφέρεται ότι ο **Κώστας Λιάμπος** πέτυχε στα **Τ.Ε.Ι.Θεσ/κης**.

Το σωστό είναι ότι πέτυχε στο **Τμήμα Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων του Πανεπιστημίου Μακεδονίας (Θεσ/κη)**.

Ηρώ Κ. Γεωργίου
Δικηγόρος

Σολωνος 66 Αθήνα
Τηλ. Γραφείου : 3632 795
οικίας: 2818 273

Θάνατοι

♦ Πέθανε στη Λαμία το Σάββατο 14-10-1995 η **Παρασκευή Κατσούνη** σε ηλικία 71 ετών.

♦ Πέθανε στις 11-10-1995 στην Αθήνα και κηδεύτηκε την επομένη στο χωριό ο **Δημήτριος Αντωνίου** σε ηλικία 81 ετών.

Ο εκλιπών ήταν πατέρας της ταμιά του Συλλόγου μας **Βούλας Γρηγοροπούλου**.

Θερμά συλλυπητήρια.

Μνημόσυνα

Την Κυριακή 19-11-1995 στον Ιερό ναό Αγίου Κων/νου Κολωνού έγινε το 40/νθήμερο μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής του **Δημητρίου Αντωνίου**.

Αιωνία η μνήμη του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε θερμά όλους
όσοι συμπαραστάθηκαν
στο βαρύ πένθος μας
για τον θάνατο
του πολυαγαπημένου μας
συζύγου και πατέρα

Γεωργίου Κουφού

Η σύζυγος Χρυσούλα
Τα παιδιά
Λωνίδας - Άγγελος

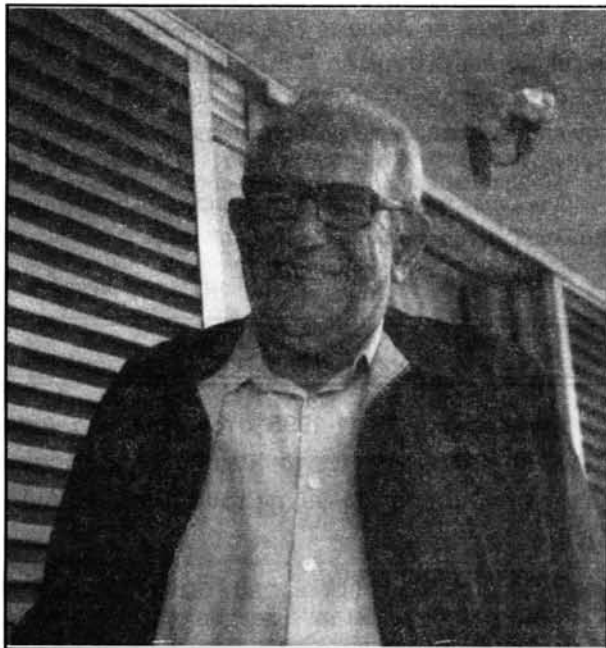
Δuo κουβέντες στον αζέχαστο Μήτσο Βλάχο Αντωνίου από τον Βαγγέλη Τσιρώνη την ημέρα της κηδείας

Και λέει ο ψαλμός:

**«Πλούσιος ή φτωχός
βασιλιάς ή στρατιώτης
όλοι είναι ίσοι».**

Κι όμως στον κόσμο μας υπάρχουν εξαιρέσεις.

Ο πλούσιος κρίνει προσφορές χρημάτων,
ο μορφωμένος προσφορά γνώσεων.

Αλλά ο απλός άνθρωπος, ένας άνθρωπος απόφοιτος του Δημοτικού, τί μπορεί να προσφέρει στο σύνολο;

Αυτό είναι το σπουδαίο χαρακτηριστικό του ανθρώπου που αποχαιρετούμε σήμερα, του μπαρμπα-Μήτσου Βλάχου-Αντωνίου.

Ας πούμε όμως από πού ξεκίνησε.

Το καλοκαίρι του 1914 ο παππούς ο Βλαχονικολός και η κυρά του η γιαγιά Παρασκευή φέρνουν στον κόσμο το στερνοπούλι τους, το 9ο κατά σειρά παιδί τους, τον όμορφο γαλανομάτη γιό τους το Μήτσο.

Μεγάλωσε εδώ στην Κουκουβίστα μας κοντά στα πρόβατα από μικρός κι αφού έβγαλε το Δημοτικό, ξανά στα πρόβατα μέχρι να πάει στρατιώτης το 1934. Μετά το στρατιωτικό πήγε στην Αστυνομία, όπου τίμια κι ευσυνειδήτητα εργάστηκε μέχρι τα μέσα της κατοχής το 1942.

Τότε αρχίζει να προβάλλει ξεκάθαρα η προσωποποίηση της καλοσύνης, της δικαιοσύνης, της συμπαράστασης προς τους συνανθρώπους του, με μια κουβέντα η ανθρωπιά του.

Η πείνα και το κρύο εξοντώνουν τον Ελληνικό λαό που κάτω από τη μπότα του κατακτητή υποφέρει.

Οι αστυνομικοί της εποχής έχουν καλύτερη μεταχείριση από τον υπόλοιπο λαό. Παρά ταύτα βλέποντας τους συνανθρώπους του να εξοντώνονται από τους φασίστες κατακτητές δεν αντέχει άλλο.

Μαζί με τον συγχωριανό μας συνάδελφό του τότε **Ασημάκη Δανιήλ (Λιούγκα)** φεύγουν για την ελεύθερη Ελλάδα των βουνών της Ρούμελης, όπου μαζί με χιλιάδες άλλους Έλληνες αγωνίζονται για λευτεριά και δικαιοσύνη.

Ο πόλεμος τελείωσε και ξέρουμε όλοι μας ποιά μεταχείριση είχαν όλοι όσοι πήραν μέρος στην αντίσταση κατά του εχθρού.

Ο μπαρμπα-Μήτσος δούλεψε πολλά χρόνια στο καφεζαχαροπλαστείο ΓΑΛΙΑ, γιατί δεν έγινε δεκτός ξανά στην Αστυνομία πόλεως.

Ήταν ο άνθρωπός μας στο κέντρο της Αθήνας στην Ομόνοια. Από εκεί περνούσαμε σχεδόν όλοι, αυτόν ρωτούσαμε για ό,τι θέλαμε και η βοήθειά του ήταν πάντα αποτελεσματική και σίγουρη.

Εκεί είχε δεθεί με όλους τους χωριανούς και πατριώτες. Ο καλός του χαρακτήρας, λιγομίλητος όταν έπρεπε, σου αποσπούσε την εμπιστοσύνη, με το χιούμορ όταν έπρεπε, κατακτούσε την παρέα του.

Υπήρξε από τα πρώτα ενεργά μέλη του Συλλόγου μας "Η Αγία Τριάδα".

Παντού και πάντα σε κάθε προσφορά με τον αείμνηστο **Παναγιώτη Σκεπετάρη** έτρεχαν για το καλό του χωριού και του Συλλόγου μας. Στην εφημερίδα, στο τυπογραφείο, ταχυδρομείο, Υπουργεία, Κρατικές Υπηρεσίες, πανταχού παρόντες και οι συμβουλές του για να φυλάει εμάς τους νεότερους από κακοτοπιές και κουτοπονηριές χωριανών και ξένων.

Το 1951 δημιούργησε οικογένεια διαλέγοντας για σύζυγό του τη μέλισσα της οικογένειας **Κώστα Κατσανιώτη, τη Μαρία. Αποκτήσανε δυο άξια παιδιά, τη Βούλα και το Νίκο.**

Σήμερα, όλοι όσοι είμαστε εδώ αναπολούμε στον άνθρωπο την προσφορά του και τη ρήση του Ευαγγελίου που στην αρχή μνημονεύσαμε. Τί συμπέρασμα βγάζουμε; Ότι υπήρξε ανθρωπινότερος, καλύτερος κι από επιστήμονας κι από πλούσιος.

Πρόσφερε αφειδόλευτα την καλοπέρασή του, τον ελεύθερο χρόνο του, ρισκάροντας ακόμα και τη ζωή του για το καλό όλων μας.

Μακάρι όλοι μας να μπορούσαμε να του μοιάσουμε λιγάκι.

Αιώνια η μνήμη σου μπαρμπα Μήτσο.

Θα σε θυμόμαστε πάντα, τις συμβουλές και το κάτω απ' τα μουστάκια σου χαμόγελό σου. Αιώνιε Ρουμελιώτη.

Καλό ταξίδι στο στερέωμα και στην αιωνιότητα κοντά στους ήρωες του λαού.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε θερμά όλους όσους
μας συμπαράσθηκαν στο βαρύ πένθος μας
για τον θάνατο του πολυαγαπημένου μας
συζύγου και πατέρα
Δημητρίου Αντωνίου

Επίσης ευχαριστούμε όλους όσους έδωσαν
χρήματα στον Σύλλογο αντί στεφάνου.

Η σύζυγος Μαρία
Τα παιδιά Βούλα Νίκος

Επιπλώσεις γραφείων

Μεταλλικές ντουλάπες μπαλκονιών

Α/ΦΟΙ Ι. ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΙ Ο.Ε.

Υπεύθυνη πωλήσεων

Βούλα Γρηγοροπούλου - Αντωνίου

Γαμβέτα 4 Ομόνοια

Τηλ: 3632638 - 3625210

Από τα «Σύμμεικτα Στερεοελλαδικά» του αείμνηστου καθηγητή Γεωργίου Ταξ. Κόλλια αναδημοσιεύουμε μετάφραση της «Απόφασης προδίκου Σαλώνων και Λιδωρικίου του έτους 1707

Πιο κάτω δημοσιεύεται η επίσημη μετάφραση που υπάρχει στο αρχείο της Κοινότητας Καλοσκοπής, δικαστικής απόφασης του Ιεροδικείου Σαλώνων, Μαλανδρινού και Λιδωρικίου.

Αυτή αναφέρεται στην **αντιδικία των κατοίκων των χωριών Κουκουβίστας (σήμερα Καλοσκοπής) και Σεγδίτσας (σήμερα Προσήλιο)**, που ευρίσκονται απ' τη μια και την άλλη πλευρά του κυρίως όγκου της Γκιώνας, το ένα Βορειοανατολικά αυτής (Καλοσκοπή) και το άλλο Νοτιοδυτικά (Προσήλιο). Και τα δύο είναι χωριά που ανήκαν τότε μεν στον Καζά (Διοικητική περιοχή μικρότερη από Νομό, επαρχία) των Σαλώνων, σήμερα στην επαρχία Παρνασσίδας του Νομού Φωκίδας.

Η **αντιδικία** αφορούσε στο μεγάλο θερινό και μοναδικό για βοσκή, κυρίως προβάτων, αλόγων και βοδιών λιβάδι Διάσελο (που ευρίσκεται σε υψόμετρο άνω των 2.000 μ.) περιζήτητο και τότε και σήμερα ακόμη από τους κτηνοτρόφους. **Τούτο ανήκε στο χωριό Κουκουβίστα, το δε δικαστικό έγγραφο που εκδίδεται μαρτυρεί την παλαιότητα των δικαιωμάτων του χωριού σ' αυτό.**

Η σημασία του εγγράφου είναι ολοφάνερη. Πρόκειται δε για δικαστική απόφαση, η οποία ελήφθη και εξεδόθη μετά από επιτόπια εξέταση κατά τρόπο όμοιο μ' αυτόν που λαμβάνονται και εκδίδονται και σήμερα αποφάσεις σε παρόμοιες περιπτώσεις με αφετηρία τα λεγόμενα «προσωρινά μέτρα».

Αποτελεί δε αξιοπρόσεκτο από οικονομική άποψη, όπως επίσης αποτελεί και δείγμα επιμελούς απονομής δικαιοσύνης, γιατί **γίνεται διάκριση μεταξύ των όρων όριο και σύνορο.**

Μαθαίνουμε απ' αυτά που γράφονται σ' αυτό, ότι το Οθωμανικό κράτος είχε προβεί στη σύνταξη και εφαρμογή νέου Καταστίχου, το οποίο ονομάζονταν Σουλτανικό (όπως ήταν επόμενο).

Τούτο φανερώνει ότι η Τουρκική διοίκηση για λόγους αναμφίβολα φορολογικούς είχε διατάξει όχι πολύ παλιότερα από τον χρόνο που εκδόθηκε η πιο πάνω απόφαση, απογραφή της ακίνητης περιουσίας ατόμων και Κοινοτικών (Χωριών)(δηλαδή είχε συντάξει κτηματολόγιο).

Με το έγγραφο αυτό μαθαίνουμε πάρα πολλά πράγματα σχετικά με τις διακοινοτικές σχέσεις, θα λέγαμε σήμερα, επίσης και αρκετά που αναφέρονται στην πατριδογνωσία της περιοχής, ήτοι τοπωνύμια, επώνυμα, κύρια ονόματα.

Ας προστεθεί και η παρατήρηση ότι το δικαίωμα υπογραφής κάποιας δικαστικής (απόφασης) πράξης είχαν μόνο οι Οθωμανοί όχι όμως και οι ραγιάδες. Γιατί τι άλλο φανερώνει η περίπτωση του εγγράφου μας, το οποίο υπογράφουν σαν μάρτυρες μόνο μουσουλμάνοι;

Αλλά δεν είναι και η μόνη, όπως γνωρίζουν αυτοί οι ερευνητές που έχουν ασχοληθεί με παρόμοια κείμενα.

Τέλος σημειώνεται ότι η δικαιοδοσία του ιεροδικείου

Σαλώνων έφτανε σ' όλο τον σημερινό Νομό Φωκίδας, οι δε γεωγραφικοί όροι: Άμφισσα και Δωρίδα αποδίδουν στη νέα περίοδο τους όρους Σάλωνα, Λιδωρίκι και Μαλανδρίνο.

♦ ♦ ♦

Η υπόθεση η οποία περιλαμβάνεται στο παρόν (έγγραφο).

Ο ταπεινός στον Ύψιστο Κύριο Φειζουλλάχ, δικαστής της επαρχίας Αμφίσσης και της Δωρίδας, ως συγχωρεθούν οι αμαρτίες του υπογραφή Φειζουλλάχ

Επικυρώνει το περιεχόμενο της απόφασης αυτής, ο ταπεινός έμπροσθεν του Κυρίου του Ύψιστου Αδουλλάχ, ως συγχωρεθούν οι αμαρτίες του

Δούλος του Θεού Αδουλλάχ

Εξ αιτίας Σουλτανικού Διατάγματος που μας εστάλη (και στο οποίο οφείλεται υπακοή) έλαβα διαταγή να ακούσω και να αποφασίσω τη διαφορά που διαλαμβάνεται πιο κάτω.

Επομένως αφού μετέβην επιτοπίως στο θερινό λιβάδι που ονομάζεται **Διάσελο** που ευρίσκεται στην επαρχία Αμφίσσης, συνεκρότησα εκεί ιερό Οθωμανικό Δικαστήριο στο οποίο παρέστησαν αυτοί οι οποίοι φέρουν την παρούσα δικαστική απόφαση Χριστιανοί που ονομάζονται: Γιάννης γιος Μαυροβόνη, Γιάννης γιος Κυριαζή, Κυριαζής γιος Παπαδήμου, Χρίστος γιος Λευκαδίου, Αυγέρης γιος Καλατζή, Νικόλαος γιος Μιρ και λοιποί γνωστοί τα ονόματα **κάτοικοι του χωριού Κουκουβίστα** της επαρχίας Αμφίσσης, ενήγαγον ενώπιον αυτού τους Χριστιανούς ονομαζομένους Ανδρέαν γιον Δημητρίου, Δρόσον γιον Κοντού και πάντας τους λοιπούς γνωστούς στα ονόματα κατοίκους του χωριού Σιγδίτσας της αυτής επαρχίας που εμφανίστηκαν και εκίνησαν αγωγή εναντίον τους, αφού εξεθεσαν επί παρουσία (μας) τα ακόλουθα:

Ενώ το θερινό λιβάδι που αποκαλείται Διάσελο, του οποίου τα όρια αρχίζουν από το μέσον του λόφου του Διάσελου και διέρχονται δια του κάτω μέρους αυτού που ονομάζεται Γκιώνα προχωρούν μέχρι του μεγάλου λιθαριού που ονομάζεται του Γιώργα το Λιθάρι, πέρα από εκεί δε δια του ρεύματος Ρυκά προχωράει μέχρι το θερινό λιβάδι που αποκαλείται Τρούπη, **ευρίσκεται επί της γης του χωριού μας Κουκουβίστας**, το κατέχομε και το καρπούμεθα από αμνημόνευτα χρόνια μέχρι σήμερα δυνάμει του νέου Σουλτανικού Καταστίχου.

Οι δε παρόντες εναγόμενοι καίτοι ουδεμίαν έχοντες επ' αυτού μετοχή και δικαίωμα εναντίον του θεμελιώδους Οθωμανικού νόμου (Σηριί) και των διατάξεων του Κανονίου (ειδικού αφθάρτων κτημάτων Νόμου), ανήγειραν σ' αυτό μάνδρας και το καρπούνται αυθαίρετως, επομένως εξαιτούμεθα παρά του δικαστηρίου τούτου όπως αφού ερωτήσει περί τούτου αυτούς, διατάξει την αποβολήν αυτών από της παράνομης αυτής κατοχής

τους.

Αφού ρωτήθηκαν περί τούτου οι αναφερόμενοι που ενάγονται και αφού αρνήθηκαν αυτά που εκτίθενται πιο πάνω, διατάχθηκαν οι ενάγοντες να αποδείξουν το βάσιμο και ακριβές της αγωγής τους αυτής, και επομένως παρουσίασαν ενώπιον του δικαστηρίου τούτου από τους αξιόπιστους άνδρες τον Γιάννη γιο του Μεστίνου, κατοίκου του χωριού **Στρώμη** επαρχίας Αμφίσσης, τον Γιάννη γιο Σίδερη, κάτοικο του χωριού **Καστέλλι**, τον Δήμον γιον Κούτρα, κάτοικον χωριού **Δρέμισα**, τον Οικονόμον γιον Παπαδιαμαντή, κάτοικον του χωριού **Σκλήθρου**, τον Παπαπαναγιώτη γιον Ρύβου, τον Οικονόμον, αδελφόν αυτού, και τον Θεόδωρον γιον Τυμπά, κατοίκους του χωριού **Βάργιανη** και πλήθος άλλων πολλών μαρτύρων από τους κατοίκους της επαρχίας Αμφίσσης, οι οποίοι, αφού εξετάστηκαν, κατέθεσαν τα εξής:

«Αλήθεια το επίδικο θερινό λιβάδι το οποίο καλείται Διάσελο και το οποίο κείται εντός των ορίων της Κουκουβίστας είναι εκείνο το ίδιο λιβάδι, το οποίο διαλαμβάνεται στο νέο Σουλτανικό Κατάστιχο, τα δε από παλαιά καθορισμένα όρια και σύνορα αυτού που αρχίζουν από το μέσον του λόφου του Διάσελου περνάνε από το κάτω μέρος του λόφου που λέγεται Γκιώνα, προεκτείνονται μέχρι το μεγάλο Λιθάρι που αποκαλείται του Γιώργα το Λιθάρι και από του Γιώργα το Λιθάρι δια του ρεύματος Ρυκά προεκτείνεται μέχρι το θερινό λιβάδι που ονομάζεται Τρούπη.

Το επίδικο δε λιβάδι Διάσελο ευρίσκεται εντός των ορίων του χωριού Κουκουβίστα, οι δε κάτοικοι του χωριού Σιγδίτσας (οι εναγόμενοι) δεν έχουν καμιά μετοχή, ούτε δικαίωμα στο επίδικο λιβάδι και πρέπει να διαταχθούν για να απέχουν απ' αυτό, εμείς είμαστε μάρτυρες στην προκειμένη διαφορά και μαρτυρούμε αυτό».

Αυτό αφού μαρτύρησαν ο καθένας απ' αυτούς που

αναφέρονται σαν μάρτυρες παρουσία των εναγομένων στο Δικαστήριο τούτο, αφού προηγουμένως μετέβη μαζί με τους αναφερόμενους μάρτυρες και είδε επιτοπίως τα όρια που είπαμε πιο πάνω και τα σύνορα του επίδικου θερινού λιβαδιού Διάσελου, έκανε δεκτή την μαρτυρία αυτών σαν βάση (σωστή), απέρριψε την αντιποίηση ταύτη των εναγομένων κατοίκων του χωριού Σιγδίτσας σαν άδικη και διέταξε αυτούς ν' απέχουν στο εξής πάσης επέμβασης στο επίδικο θερινό λιβάδι Διάσελο και επομένως εγένετο η παρούσα κατ' αίτηση και εξεδόθη την πρώτη ημέρα της Σελήνης Ρεμπεούλ Συχρή εν έτει χιλιοστώ εκατοστώ δεκάτω έκτω {1 Rebi el akhir (Rebi II) του έτους 1116 (από γεννήσεως Μωάμεθ) ήτοι τη 15 Αυγούστου 1704}.

Οι μάρτυρες
Αχμέτ υιός Μεραγλου Σεϊχ
Μουσταφά, υιός Αβδουλλάχ
Μεχμέτ Τσελεπή Χασάν Ζαδέν το καύχημα των ομοίων του
Μαχμούτ αγά υιός Περιστέκ και άλλοι
Για το πιστόν και ακριβές της παρούσης μετάφρασης από της πρωτοτύπου Οθωμανικής αποφάσεως.

Εν Αθήναις τη 19 Ιανουαρίου 1867 ο επί της Οθωμανικής γλώσσης διερμηνεύς
Δ. Β. Κασθίκης

Επικυρούται το γνήσιο της ανωτέρω υπογραφής
Αθήναις 20 Ιανουαρίου 1867
Ο Δήμαρχος και εν απουσία
Ο Δημαρχιακός πάρεδος
Ι. Σαντορινέος

(Σ.Σ. Η μεταφορά στη δημοτική έγινε από την σύνταξη).

50χρονα (Άλλοι καιροί, άλλες συνήθειες)

Φυσούσ' αγέρας παγωμένος και σκλαβιά,
πείνα και κρύο κάναν τη ζωή μαβιά
κι όλος ο κόσμος γύρω σου απορούσε
γιατί ο ξεσπκωμός εδώ δεν αρκινούσε!
Έτσι έγινε, αφήσαμε δουλειές και πράτα
και πήραμε όλοι τη δύσκολη τη στράτα.
Πίσω απ' τον Άρη οι νιοί κινήσανε
και Ιταλογερμανούς εκυνηγίσανε
κι ήθελ' ορθοποδίσει η πατρίδα
δίχως το φόβο πείνα-σκλαβιά-ακρίδα.
Και θάταν εύκολο να γίνουν όλ' αυτά,
αν τα τσακάλια τ' άγρια, σκυφτά,
από Αγγλία, Αμερική, Παρίσια,
με ζήλο αλλά και πονηριά περίσια,
που ξέραν των Ρωμών τα κουσούρια
μεσ' στου ξεσπκωμού εκείνη τη φούρια,
τη ζεύλα, το ζυγό ξανά μας βάλουν,
αφού αδελοφροκτόνο πόλεμο μας επιβάλουν.
Μας εκωρίσαν σε δεξιούς ή και ζερβούς
και μας ερίξαν όλους σαν στραβούς
σε ένα εμφύλιο, σε μια κατάρτα,
να ξεμπερδεύουμε μ' αυτή τη φάρα
που λέγεται Ρωμικός και Ρωμιούσνη,
πούχει παιδιού καρδιά και καλοσύνη,
που στέκει πάντα πρόθυμος για το καλό,

μα οι απ' έξω τον θέλουνε κουλό.
Κουλό και δίχως άλλη αιτία - αφορμή
του κόβουνε το χέρι, τη σκέψη, την ορμή,
και αγωνίζεται ξανά από την αρχή
μέσα στη φτώχεια, το κρύο ή τη βροχή
να φτιάξει σπίτια, πόλεις, Παρθενώνες
μέσ' από ύπουλους εκθρούς μεσ' στους αιώνες.
Να μη σπκώσει θέλουν τό κεφάλι επάνω.
Τον θέλουνε αγράμματο, καζό και νάνο.
Νάνο για να τον έχουν πάντα του χειριού
και να γλυτώνουν απ' τη δύναμη θεριού
που σαν θεριεύει ποια είν' η δύναμή του,
παστρεύει κάθε εμπόδιο στη διαδρομή του.
Κι ορθώνονται Αισχύλοι ή Σοφοκλήδες
μπροστά στους ύπουλους και τους κιοτήδες.
Έρωτες, Ανδρούτσοι, Διάκοι, Λεωνίδες
που ορμούν με μια καρδιά δίχως ασπίδες,
τους εκμεταλλευτές και μαστροπούς της χώρας,
ανθρώπινα όντα της κακιάς της ώρας
θε νάρθει η ώρα να τα διώξουν σαν αλίτες
μακριά απ' αυτή τη γη, σ' άλλους πλανήτες,
αφού δεν μάθαν να προσφέρουν μα ν' αρπάζουν
και με τη φτώχεια των πολλών να γιορτάζουν.

Γκιώνης

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

351. Ρούλιας Γιώργος (Αντίκυρα)	1.000
352. Ζήκος Νίκος (Λαμία)	1.500
371. Λουκόπουλος Κώστας	5.000
372. Βλάχος Γιάννης Ν. (Βόλος)	2.000
373. Ραπτόπουλος Γιώργος Ι. (Κολοράντο) στη μνήμη των γονέων Γιάννη και Αναστασίας Ραπτοπούλου και της αδερφής του Αγγελικής Ζούργου	21.350
377. Λάζος Κώστας (Ν. Κρίκελο Λαμίας)	2.000
378. Γεωργίου Γιώργος	2.000
379. Δήμου Παναγιώτα Γ.	2.000
380. Θεοχάρης Γιώργος Δ. στη μνήμη της αδελφής του Ελένης Ευσταθίου	3.000
381. Ευσταθίου Κοσμάς στη μνήμη της μητέρας του Ελένης Ευσταθίου-Θεοχάρη	15.000
382. Κουφού Χρυσούλα στη μνήμη του συζύγου της Γιώργου Κουφού	15.000
400. Χαμηλός Αποστόλης	5.000
401. Παντελίδου Γεωργία	3.000
402. Τσελές Γιάννης	1.000
403. Χρηστίδης Δημήτριος και Χρηστίδη Παναγιώτα (Αμερική)	20.000
404. Τσιρώνη Ανθούλα	2.000
405. Πριόβολος Νίκος Λουκά	5.000
406. Ζησίμου Κατίνα (Δαύλεια)	2.000
407. Μαλιβίτσης Γιάννης	1.500
408. Τούμπος Κώστας Σπ.	2.500
409. Τούμπος Σπύρος Κ.	2.500
410. Ραπτόπουλος Ζαχαρίας Ι.	5.000
411. Μώρης Νίκος & Αφροδίτη στη μνήμη Γ. Κουφού	3.000
412. Αντωνίου Μαρία Δ. στη μνήμη του συζύγου	10.000

Στη μνήμη Δημ. Αντωνίου πρόσφεραν αντί στεφάνου

383. Καραγιώργου Ντίνα	2.000
384. Αυγερινός Νίκος Χαρ.	5.000
385. Κορομπίλη Ιωάννα	5.000
386. Βοκτσαλίδου Ευσταθία & Παναγιώτης	3.000
387. Χαμηλού Μαρίνα	2.000
388. Οικογένεια Αθανασίου Φ. Αντωνίου	5.000
389. Δελαπόρτα Έλλη	2.000
390. Βλάχος Φώτης Ν.	2.000
391. Κατσανιώτης Νίκος	5.000
392. Βλάχος Νίκος Φ.	5.000
393. Μώρη Αφροδίτη Ν.	2.000
394. Χαραλάμπου Ελευθερία	2.000
395. Χριστοδούλου Τάκης Γ.	5.000
396. Τσουτσουρα Χρυσούλα	5.000
397. Κατσανιώτης Γιώργος	5.000
398. Γρηγοροπούλου Μιμή	5.000
399. Γρηγοροπούλου Κάτια	3.000

Για την αγορά γραφείου

Ποδάρας Τριαντάφυλλος Δ.	15.000
Μώρης Παναγιώτης Θεμ.	20.000
Σκεπετάρη Τασία Παναγ.	10.000
Ράπτης Στάθης	10.000
Καραγιάννη Ανθούλα	5.000
Λευκαδίτη Ευαγγελία στη μνήμη των γονέων της	5.000
Θεοχάρης Δημήτρης	
στη μνήμη Ευαγγελίας Ευσταθίου	10.0000
Αυγερινός Νίκος Χαρ.	5.0000

Προσφορά

Ο συγχωριανός μας Παναγιώτης Μώρης έδωσε οικονομική ενίσχυση 5.000 δρχ. στην άπορη συγχωριανή μας Μόρφω Τσιρώνη.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Δ. Σ. του Αθλητικού Ομίλου "ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΜΟΣ" αισθάνεται την υποχρέωση να ευχαριστήσει τον επίτιμο Πρόεδρο του Α.Ο. κ. Αργύρη Καλόγηρο με πρωτοβουλία του οποίου διοργανώθηκε η καλοκαιρινή εκδρομή στο Πήλιο.

Τα έσοδα της εκδρομής που ανήλθαν στο ποσό των 36.0000 δρχ. παρέδωσε ο κ. Καλόγηρος στο Δ.Σ. του Αθλητικού Ομίλου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου αισθάνεται την υποχρέωση να ευχαριστήσει την υπεύθυνη του Γραφείου Τύπου της Νομαρχίας Φωκίδας κ. Σορώκου για την αποστολή των δελτίων τύπου σχετικά με τις δραστηριότητες του Νομάρχη κ. Απ. Καραχάλιου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου αισθάνεται την υποχρέωση να ευχαριστήσει την κ. Φιλίτσα Αλεξίου, η οποία και φέτος διέθεσε αρκετές ώρες για την λειτουργία του Μουσείου στο χωριό μας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου ευχαριστεί την κ. Χρυσούλα Κουφού για την οικονομική ενίσχυση των 15.000 δρχ. στη μνήμη του συζύγου της Γεωργίου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε τον εκλεκτό συγχωριανό μας ηλεκτρολόγο Τάκη Κουμπούρη, ο οποίος διόρθωσε τον φωτισμό της πλατείας δωρεάν.

Για την εξυπηρέτηση των αναγκών σας

♦ ΙΩΑΝ. Θ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Δικηγόρος

Γραφείο : 3ης Σεπτεμβρίου 18 (3ος όρ.) Αθήνα
Τηλ.: Γραφείου 5230017, οικίας 5714 751 - 2774658

♦ ♦ ♦

♦ ΧΥΜΟΙ ΦΡΟΥΤΩΝ - ΠΟΤΟΠΟΪΑ Κ. Ν. ΚΟΛΛΙΑΣ

Κυπρίων Αγωνιστών 15- Αργυρούπολη
τηλ. 9925 889- 9917 845.

♦ ♦ ♦

♦ ΥΑΛΙΚΑ

Κατάστημα ΜΙΧ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Λέκκα 20 Σύνταγμα τηλ. 3227 872

♦ ♦ ♦

♦ ΠΟΤΟΠΟΪΑ ΣΙΑΦΑΚΑ

Σαπφούς 12 Πλ. Κουμουνδούρου Αθήνα

♦ ♦ ♦

♦ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΓΙΑΝΝΗΣ Χ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

Τασοπούλου 7 Αγία Παρασκευή
τηλ. 6593 477 - 6390 640.

♦ ♦ ♦

♦ ΦΩΤΟΤΥΠΙΕΣ - Δ. Ε. ΤΟΥΜΠΑΣ

Σανταρόζα & Σταδίου 48 (στοά) Τηλ: 3212090

♦ ♦ ♦

♦ ΜΑΡΙΑ ΛΕΥΚΑΔΙΤΟΥ - ΞΑΦΑΚΗ

Φυσιοθεραπεύτρια Ν. Δ. Τ.

Ειδ: Εγκεφαλικές παραλύσεις

Οικία: Φαλαγγιτών 4 Περιστέρι

Τηλ: 5722637 Υπηρ. 4916302

♦ ♦ ♦

♦ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ - ΨΙΛΙΚΑ Γ. ΚΩΣΤΟΥΡΟΣ

Κυπαρισίας & Μιλήτου Πειραιάς

♦ ♦ ♦

♦ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ Ν. Ε. ΤΟΥΜΠΑΣ

Βερανζέρου 14 Αθήνα Τηλ: 5239450

♦ ♦ ♦

♦ ΒΙΒΛΙΑ

Στο βιβλιοπωλείο «ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ»

Β. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Σίνα 30 τηλ: 3631313

♦ ♦ ♦

♦ ΓΙΑΝΝΗΣ Ν. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Υδραυλικές εργασίες

Τηλ: 5018380 Πετρούπολη.

♦ ♦ ♦

♦ ΚΩΝ. ΜΠΟΥΡΤΖΑΛΑΣ

Δικηγόρος

Ιπποκράτους 63 Αθήνα Τηλ: 3605957

♦ ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ

ΦΙΛ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Γερανίου 9 τηλ: 5236087

♦ ♦ ♦

♦ ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ ΗΛΕΚΤΡ. ΣΥΣΚΕΥΩΝ

ΝΙΚ. Δ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Ιωαννίνων 32 Κολωνός Τηλ: 5144666

♦ ♦ ♦

♦ ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

ΧΡ. Γ. ΔΑΝΙΗΛ

Δουκάδων 7 Ν. Λιόσια Τηλ: 5733336

♦ ♦ ♦

♦ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΝΙΚ. ΑΚΤΙΔΗΣ

Φαραντάκου 30 Αμπελόκηποι

Τηλ: 7752163 - 7770824

♦ ♦ ♦

♦ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΕΠΙΒΑΤΩΝ

ΑΠΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ

ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ

Τηλ: 4314758 - Αθ. Διάκου(0265) 63345

♦ ♦ ♦

♦ ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

ΕΠΙΠΛΑ ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΑ ΚΟΥΖΙΝΑΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ Π. ΤΟΜΑΡΑΣ

Λέοντος Σοφού 20 Ν. Λιόσια τηλ: 2690988

♦ ♦ ♦

♦ RIU BELLO

Έτοιμα ενδύματα - UNISEX

ΠΑΝ. Α. ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Αγ. Γεωργίου 13 Χαλάνδρι τηλ: 6812711

♦ ♦ ♦

♦ ΣΟΦΙΑ ΣΠ. ΒΑΓΙΑ

Συμβολαιογράφος

Πανεπιστημίου 44 Αθήνα

Τηλ: 3815391 οικίας 5744485

♦ ♦ ♦

♦ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΣΕ ΜΙΑ ΩΡΑ

Εργαστήριο σφραγιδοποιίας - πινακίδες

προσκλητήρια γάμου - κάρτες.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ

3ης Σεπτεμβρίου 19 (στοά) τηλ: 5234939

♦ ♦ ♦

♦ ΤΑΒΕΡΝΑ ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ

ΑΘ. ΚΩΣΤΟΥΡΟΥ

Φωκίδας 28 Αμπελόκηποι

♦ ♦ ♦

♦ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΤΕΛΗ ΦΟΙΒΗ

Συμβολαιογράφος

Σταδίου 49 Β (2ος όρ. γρ. 14) Τηλ: 3211532